

EL9
ESPORTIU DE CATALUNYA

9

FUTBOL / 2a DIVISIÓ A

Albert Yagüe, un davanter a prova

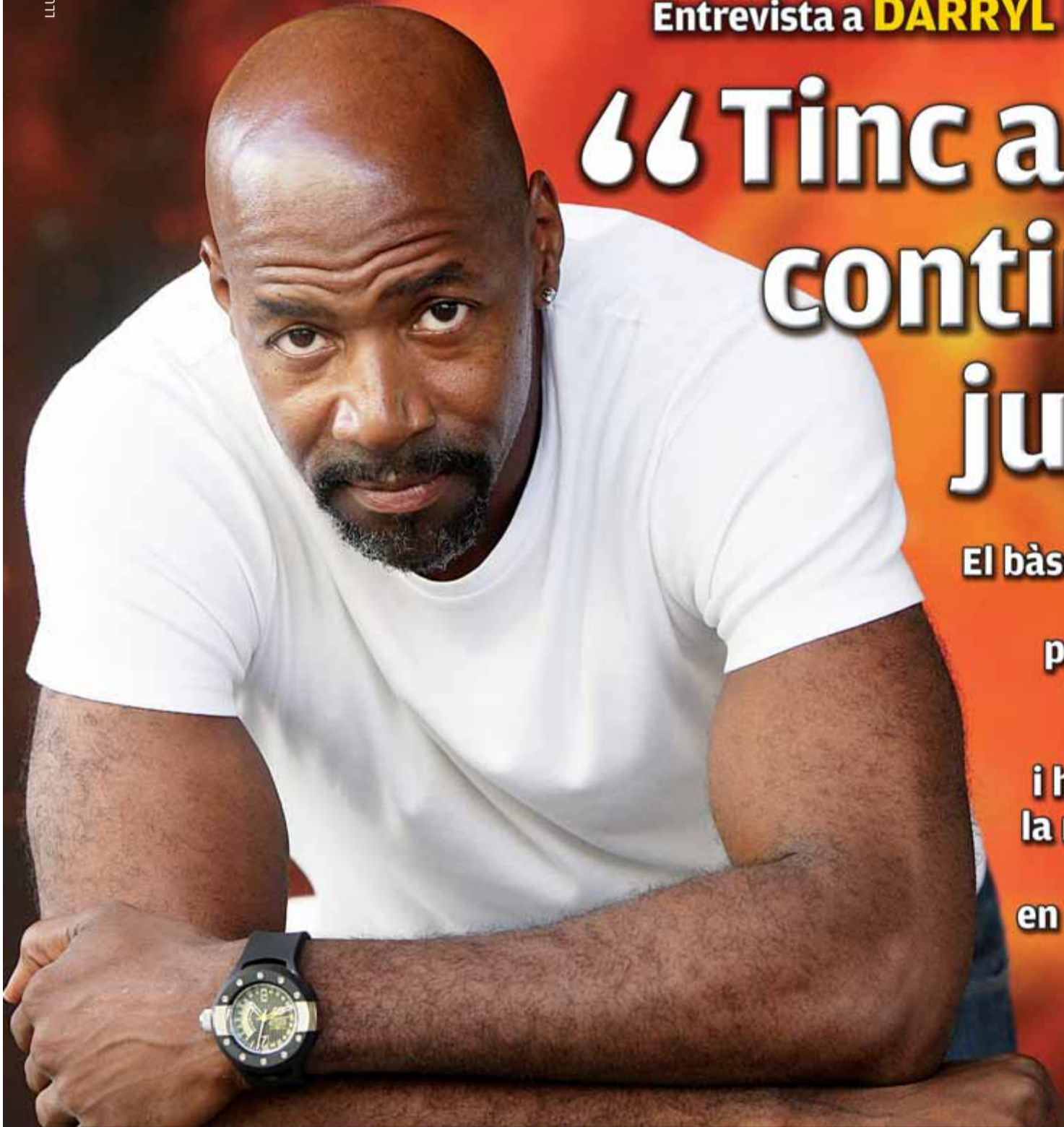
El Girona avaluarà el punta format a l'Espanyol i que el curs passat va jugar al Dinamo de Tblisi i el Badalona

LLUÍS SERRAT

Entrevista a **DARRYL MIDDLETON**

“Tinc al cap continuar jugant”

El bàsquet homenatja el jugador professional més veterà del món, que té 47 anys i ha desenvolupat la major part de la seva carrera en equips catalans

El Fiatsc Joventut i La Bruixa d'Or Manresa obren avui la Lliga Catalana a Girona

BARÇA

Doble retorn

Gerardo Martino també anirà recuperant els jugadors lesionats després de l'aturada pels partits de les seleccions

El derbi, per Tots Sants

El Barça-Espanyol es jugarà a les nou del vespre del divendres 1 de novembre

AVUI FA... Jordi Camps

Rebuda a Barcelona

1988 OLIMPISME.

La bandera olímpica que l'alcalde de Seül va donar a l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, en la cloenda dels Jocs de Seül, com a símbol del relleu olímpic, va arribar a Barcelona, on va ser rebuda amb una massiva

afluència ciutadana. La infanta Cristina va ser l'encarregada d'hissar la bandera al Moll de la Fusta. La bandera es va col·locar al revés, i un cop hissada va quedar amb dues anelles a dalt i tres a sota. La van haver de baixar i tornar a pujar correctament. ■ FOTO: EL 9

El Barça tomba Dallas

2012 BÀSQUET. El Barça Regal va derrotar un dels grans de l'NBA, els Dallas Mavericks, en el matx que es va disputar al Palau Sant Jordi de Barcelona davant 16.236 espectadors. L'equip americà, que havia guanyat l'NBA el 2011, no va fer jugar la seva màxima estrella, l'alemany Dirk Nowitzki, que tot i desplaçar-se a Barcelona va al·legar una lesió. El Barça va guanyar 99-85 amb Navarro i Mickeal d'estrelles. ■ FOTO: AFP

1984 FUTBOL. Partit d'homenatge a Quini entre el Barça i un combinat de jugadors.

1992 OLIMPISME. S'inauguren els Special Olympics al Palau Sant Jordi de Barcelona.

1994 HOQUEI SOBRE PATINS. La selecció espanyola femenina, amb totes les jugadores catalanes, és campiona del món en derrotar el Canadà en la final.

1997 CICLISME. Melcior Mauri és sisè en el mundial de contrarellotge.

2004 WATERPOLO. El CN Atlètic Barceloneta guanya la supercopa d'Espanya contra el CN Barcelona (6-5).

2010 MOTOCICLISME. Marc Coma és proclamat campió de la copa del món de raids per quarta vegada.

2011 FÓRMULA 1. Sebastian Vettel guanya el títol mundial i és el pilot més jove que aconsegueix dos títols.

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

L'informe PISA

Tranquils, sembla que Mariano Rajoy, tot i que pugui semblar el contrari, no està per sota de la capacitat intel·lectual mitjana dels espanyols.

PUGEN I BAIXEN

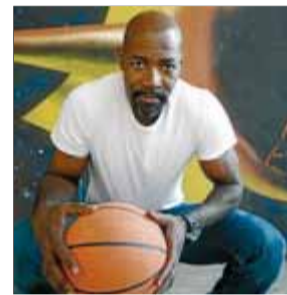
FLORENTINO PÉREZ
FUTBOL

El president del Madrid està en una situació compromesa per la implicació de la seva empresa ACS en el projecte de gas Castor i la crisi sísmica.

FC BARCELONA
FUTBOL FEMENÍ

El campió de lliga i copa debuta avui en la lliga de campions femenina contra el Brondy danès al Miestadi en l'anada dels setzens de final.

DARRYL MIDDLETON
BÀSQUET

El jugador nord-americà, de 47 anys, serà homenatjat a Girona coincidint amb la disputa de la Lliga Catalana, que arrenca aquest vespre.

FC BARCELONA
HANDBOL

El Barça va demostrar la seva superioritat contra el Granollers en el derbi d'anit de la lliga Asobal i es queda com a líder en solitari de la competició.

LA PORTA DE SARRIÀ

I què has fet tu per la lliga?

Que la lliga està descompensada és una veritat indiscutible. Es miri com es miri, el desequilibri és tan gran, tan enorme, que ni amb un més equitatiu repartiment dels drets televisius la cosa no milloraria gaire més. I està bé, molt bé, que el president de l'Espanyol ho recordi quan li encarreguen una conferència. Però el que no s'acaba d'entendre és que surti amb la cançó d'una vaga de clubs semblant a la que es va fer a Itàlia sense afegir res més. La pregunta que es fan els socis i aficionats, que no són dels dos grans, és quant temps fa que dura la broma i què han fet els clubs fins ara per intentar revertir la situació. Excepte queixar-se, no gaire res més. Ara sembla, almenys Joan Collet ho ha mig fet, que alguns comencen a atrevir-se a criticar el president de la Lliga de Futbol Professional, Javier Tebas. Però sembla que tampoc s'anirà més lluny. D'entrada, la situació, el moment que

passen els clubs, és sensiblement diferent en cada cas i per norma general solen rebre més (en el cas de l'Espanyol) aquells que intenten fer les coses bé. Si fa uns anys no es va tenir la capacitat d'executar el desens de dos clubs clàssics i ningú va dir res, com volen que ara algú es posi, per exemple, amb el València, endeutat fins al coll i amb les institucions donant-li aire. És clar que hi ha desequilibri en el repartiment del pastís televisiu entre els clubs, però també en la mateixa mesura que es tapen les vergonyes entre ells. Deixem-ho estar. El que cal ara és que els jugadors de l'Espanyol aprofitin aquests dies per tornar a tocar de peus a terra i prendre consciència que la temporada serà llarga i hauran de picar pedra en quantitats industrials. I córrer com mals esperits!

A principi de temporada, no si val a mirar la classificació i pensar-se que les coses vindran donades perquè sí. Ah, i aquests de la Federació Catalana de Futbol, a quina plana passen?

I està bé, molt bé, que el president de l'Espanyol ho recordi quan li encarreguen una conferència

Enric Matarrodona. PERIODISTA

AMOS DEL SEU SILENCI

“Estimo l'esport i dic adéu amb un gran somriure. El ciclisme continuarà sent part de la meua vida, segur”

JOAN ANTONI FLECHA. Ciclista

“Collet està equivocat. Jo defenso el mateix des de l'any 2003, i no puc dir el mateix de l'Espanyol”

JAVIER TEBAS. President LFP

OBSERVATORI 9

De porters, de centrals i d'Alexis

Serà Valdés titular en aquests dos "apassionants" partits que la selecció espanyola ha de jugar aquests dies o serà el suplent de Diego López a la porteria de la roja? Francament, m'importa un rave. La pregunta és recurrent per introduir el primer tema que vull tocar, el del relleu a la porteria del Barça.

Valdés marxarà i no hi donem més tombs, per favor. Animem el Víctor perquè continui aturant com ho està fent en aquest inici espectacular de temporada, perquè les seves aturades ens han d'ajudar a guanyar-ho tot i busquem-li un substitut que estigui a l'altura. En aquest sentit, em posiciono: jo fitxaria Fraser Gerard Forster i ho faria abans que el gegant de Hexham esdevingui el porter titular de la selecció anglesa i se'n dupliqui el preu (les últimes prospeccions de mercat xifren el traspàs en uns 10 milions d'euros, una ganga). Parlem d'un tros de porter de dos metres amb una agilitat impròpia per a la seva grandària, una presència imponent, uns braços de ferro, bona col·locació, domini del joc aeri i de l'un contra un... I 25 anys, que té la criatura. La seva targeta de visita no solament presenta tres partits extraordinaris contra el Barça, sinó que, gràcies a ell, l'any passat el seu equip (un anacronisme futbolístic) va superar la fase de grups de la Champions. Altres opcions que sonen amb força: la de Reina (amb tota la simpatia) espero que

Valdés i Forster se saluden, el 2012 ■ EFE

sigui un acudit; la de Courtois (un bon element) crec que s'ha de ser il·lús per pensar que el Chelsea el deixarà marxar i la de Ter Stegen, que és interessant però immadur.

Segon tema. Em sorprèn moltíssim la conclusió –simplista, segons el meu humil parer, però sembla que majoritària pel que he pogut llegir i sentir– de considerar que els bons partits (tres) de Bartra han tallat d'arrel la necessitat de fitxar "el central". És al·lucinant la capacitat que tenim de passar d'un extrem a un altre: qui feia quatre dies no comptava per a res ara és Bartrambauer i que bo que és Zubi, que ja ho veia... Per petar-se de riure! A veure si ens entenem: avui el Barça té un central pur (Piqué), un de reciclat (Mascherano), un suplent amb bones prestacions (Bartra) i el gran capità (Puyol), amb 35 anys i un historial de lesions no menor. I no ens fa falta un central de primer nivell, amb presència física, agressiu i que generi competència real en aquest lloc tan delicat? Ens ho hauríem de fer mirar. Accepto que, amb el que està demostrant Bartra, de centrals ja no cal fitxar-ne dos! Però, un? Inexcusable. Senyor director tècnic, espavili!

I acabo. Alexis no serà mai el crac que alguns intuïm que podria ser quan el vèiem encarar rivals amb la samarreta de Xile i de l'Udinese, però si la manera com va jugar contra el Valladolid té continuïtat, i no penso en els gols sinó en com buscava l'un contra un, en la determinació en les seves accions i en l'autoconfiança que transmetia, el del Tocopilla pot ser un jugador molt (però que molt) útil a la davantera del Barça.

Valdés marxarà quan s'acabi la temporada. A mi m'encanta Forster com a substitut

Joan Beumala. PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

Han de passar revisions mèdiques els atletes aficionats?

Ses últimes tragèdies que hi ha hagut en curses populars i triatlons per culpa de problemes cardíacs obliga els organitzadors a controlar molt més tots els participants. La voluntat personal de molta gent d'arribar al seu propi límit és cada vegada més perillosa. El control que s'ha d'exigir als amateurs no ha de ser tan exhaustiu com el que és necessari per a tots aquells que es volen treure una llicència federativa, però la solució tampoc és no fer res. Els organitzadors i les federacions no poden permetre que gent amb problemes cardíacs –o d'una altra mena– es vagin apuntant sistemàticament a curses obertes a tothom. La solució no és fer la revisió abans que comenci la prova, sinó presentar un certificat mèdic que almenys no comprometi els organitzadors i que obligui tots els participants a tenir cura de la seva salut.

JOAN SABATER

L'augment aquests últims anys de curses diverses, triatlons i maratons populars ha estat conseqüència de l'increment exponencial també de l'esport popular com a eina personal per mantenir una bona forma física. És una moda que hem exportat de països més avançats, on en cap cas han obligat els practicants a sotmetre's a cap revisió prèvia. Les curses o triatlons populars s'no deixen de ser, per a tots els que s'hi apunten, un entrenament més de qualitat. La majoria caminen o corren cada setmana una quantitat de quilòmetres gens menyspreable, però cap estament els exigeix una revisió per sortir ben d'hora a rodar les cames. Cada persona coneix perfectament quin és el seu límit i en cas de dubte només cal que consulti el metge de capçalera, que paguem entre tots. Hem de tenir clar que el risc zero, fem el que fem, no hi serà mai.

Marc Salgas

Lluís Simon

"Nosaltres sabíem que no sumariem victòries tot l'any, i ara estem en aquesta ratxa"

S. GARCÍA. Jugador Espanyol

"És un miracle que encara tinguem possibilitats de guanyar el títol"

F. ALONSO. Pilot Ferrari

"Normalment m'és igual on competeixo, però Suzuka és un circuit que sempre espero"

K. RAIKKONEN. Pilot Lotus

A pas de formiga

INSUFICIENT • Els 3.836 espectadors de mitjana demostren que el Girona continua sense gaudir d'una afluència de públic important a Montilivi, que mai arriba ni a la meitat de la seva capacitat **CONTRAST** • A banda del partit de copa contra la Ponferradina (2.982) a l'estadi ha crescut el nombre d'espectadors en cada partit

Edu Ciurana
GIRONA

Amb 4.209 espectadors, el Girona va registrar diumenge passat la millor entrada de la temporada a Montilivi en el derbi contra el Sabadell. Uns números que no són per tirar coets, ja que la capacitat total de l'estadi -9.282 espectadors- demostra clarament que l'aficionat continua sense engrescar-se del tot amb el Girona.

Res a veure amb el que es va poder veure en bona part del curs passat, on el gran rendiment esportiu de l'equip, sumat al regal massiu d'entrades, va fer que Montilivi s'emplenés en diverses ocasions. Però ara ja no hi ha barra lliure d'entrades i, tot i que els preus dels abonaments són raonables, la realitat

és que l'afluència de públic a Montilivi no arriba ni a la meitat de la capacitat de l'estadi.

Amb comptagotes

En la lliga, el Girona ha jugat fins ara quatre partits com a local. En el debut contra l'Alavés, 3.408 persones es van desplaçar a Montilivi, que en els pròxims tres partits va anar incrementant, encara que mínimament, la seva assistència de públic: +123 contra el Numància, +450 contra el Las Palmas i +156 amb el Sabadell. Entremig s'hi va jugar el partit de copa contra la Ponferradina, fins ara el de menys espectadors, amb 2.982.

En total, Montilivi ha rebut 15.345 espectadors en els quatre partits de lliga, xifra que situa el Girona en

Assistència total i mitjana a la 2a A

1. Riazor (Deportivo)	93.000 (4 partits)	23.250 (67,2%)
2. El Molinón (Sporting)	59.669	14.917 (49,7%)
3. La Romareda (Saragossa)	40.000	10.000 (28,9%)
4. Gran Canària (Las Palmas)	38.378	9.594 (30,7%)
5. Iberostar Estadi (Mallorca)	37.630	9.408 (40,6%)
6. Heliodoro R.L. (Tenerife)	36.080	9.020 (37,5%)
7. Mendizorrotza (Alavés)	34.745	8.686 (43,7%)
8. Nuevo Arcángel (Còrdova)	33.850	8.462 (38,7%)
9. La Condomina (Múrcia)	29.625	7.406 (54,8%)
10. Rico Pérez (Hèrcules)	28.500	7.125 (24,1%)
11. La Victoria (Jaén)	26.000	6.500 (56,5%)
12. Nuevo Colombino (Recre)	25.935	6.484 (29,9%)
13. El Toralín (Ponferradina)	25.000	6.250 (71,0%)
14. Miniestad (Barça B)	17.968	4.492 (29,4%)
15. Anduva (Mirandés)	15.371	3.843 (59,1%)
16. Montilivi (Girona)	15.345	3.836 (41,3%)
17. Nova Creu Alta (Sabadell)	13.675	3.419 (28,5%)
18. Anxo Carro (Lugo)	13.200	3.300 (41,2%)
19. Los Pajaritos (Numància)	12.120	3.030 (33,5%)
20. Di Stéfano (Madrid B)	12.017	3.004 (60%)
21. Ipurúa (Eibar)	7.838	1.960 (37,3%)
22. Santo Domingo (Alcorcón)	7.000	1.750 (29,7%)

via @jorgequirosa91

1. Girona-Alavés
3.480 espectadors

Girona-Las Palmas
4.053 espectadors

la setzena posició entre els 22 equips de la segona divisió A, una estadística que lidera el Deportivo, amb 93.000 espectadors, i que tanca l'Alcorcón, amb només 7.000. Pel que fa a la resta d'equips catalans de

la categoria, el Barça B (14è) ha sumat 17.968 espectadors en el Miniestad, mentre que el Sabadell (17è) encara presenta pitjors números que els gironins, amb 13.675 a la Nova Creu Alta. Quant a ocupa-

Adam Díaz. CAP DE MÀRQUETING DEL GIRONA

“Hi ha d'haver caliu, però ha de ser rendible”

E.C.
GIRONA

Adam Díaz es va incorporar al Girona a principis d'agost com a cap de màrqueting. Ara, gairebé dos mesos després, Díaz fa una valoració de les iniciatives del club per atreure més públic a Montilivi, a més de les noves accions que es pretenen impulsar.

A la gent li continua costant

anar a Montilivi...

Sí, això ja és una cultura d'aquí, no sé si catalana o gironina. Fins i tot en l'època de l'Akasvayu (bàsquet) va costar bastant que la gent anés a Fontajau. Aquí, tot i que a poc a poc sembla que el volum de gent va creixent, crec que ens seguirà costant.

El curs passat la gent es va engrescar pels resultats esportius, però també perquè es regalaven moltes entrades.

Sí, aquest curs, en haver-ho suprimit del tot, suposo que la gent encara té l'esperança que al final s'acabaran regalant, però des del club intentarem que això no passi, que la gent valori els abonaments i l'entrada, i més amb la delicada situació econòmica que té el club. Interessa que hi hagi caliu, però també ha de ser rendible.

Així, aquesta temporada no es regalarà cap entrada?

En principi no, mantindrem la política de preus perquè volem que la gent vegi que fer-se abonat surt molt a compte. Hi ha abonaments amb els quals per menys de 5 euros veus tots els partits de lliga, són preus molt raonables.

Què més es pot fer per atraure públic a Montilivi?

Tal com diu el *mister*, si oferim un bon producte -un bon futbol i victòries- la gent vindrà més a Montilivi. Tenim l'handicap que

l'estadi no és al centre de la ciutat, la gent no hi passa pel davant i durant la setmana potser no es recorda del Girona. Ara volem llançar una campanya, amb l'Ajuntament, perquè el Girona sigui més present i visible a la ciutat.

S'estan potenciant molt les iniciatives digitals...

Sí, estem fent sortejos a Facebook, a Twitter... La gent, com que veu que li costarà molt

Girona-Numància
3.603 espectadors

4. Girona-Sabadell
4.209 espectadors

ció de l'estadi, El Toralín (Ponferradina) és el millor amb un 71,02%, mentre que el Rico Pérez (Hèrcules) és el menys poblat, amb només un 24,1% d'ocupació.

El Girona, amb una mit-

jana de 3.836 espectadors per partit –un 41,3% d'ocupació–, sembla que no acaba de trobar la fórmula per atraure més públic a Montilivi. Tot i això, si sumem els quatre primers partits jugats a casa, el Gi-

rona ja ha rebut 4.494 espectadors més respecte de la temporada passada.

El dilema del tabac

La poca afluència de públic a Montilivi encara es podria agreujar més si finalment el

Girona decideix prohibir fumar a l'estadi, una iniciativa que va començar a agafar força divendres passat, quan el club presidit per Joaquim Boadas es va adherir a la campanya *Entorn sense fum*. ■

aconseguir entrades, participa en les plataformes digitals del club per aconseguir-ho.

L'afició del Girona està envellida?

Potser sí, aquí potser també tenim una mica la cultura de can Barça, la que diu que es va al Liceu a veure l'espectacle i ja està. Per rejuenir l'afició podem visitar les escoles, com ja s'ha fet altres anys, participar en quines, fer sortejos entre els menors... S'ha d'incentivar el públic jove perquè són el

futur. El *mister* l'altre dia també valorava que vingui gent jove amb ganes d'animar l'equip, perquè això a la llarga es nota.

Entorn sense fum és l'última campanya a la qual s'ha adherit el Girona...

Sí, és una campanya primer de conscienciació i després d'educació respecte a la persona que tens al costat. Jo no sóc fumador i algun dia m'ha molestat veure el partit amb el fum a la cara. Fins ara sempre s'ha lligat el futbol i fumar, però crec

que el millor seria que s'habilitessin zones especials per als fumadors perquè Montilivi sigui el més agradable possible. Si ho han fet al Camp Nou, perquè no a Montilivi?

Prohibir fumar a l'estadi també seria perillós per no perdre més abonats...

Sí, però al final són només dues hores, que crec que qualsevol fumador pot aguantar sense fumar. El club ha de veure com respon la gent a la iniciativa, però jo crec que sí que ho acabaran aplicant. ■

Adam Díaz ■ A.D.

5, 10 i 15 euros. Es el preu de les entrades per a les localitats de gol, preferent i tribuna

Els abonats hauran de pagar pel partit de copa contra l'Alavés

J. S.
GIRONA

Els abonats del Girona hauran de pagar per veure el partit de copa que disputarà el conjunt blanc-i-vermell, el dimecres 16 d'octubre, a 2/4 de 10, contra l'Alavés. Els preus per a les localitats a l'estadi de Montilivi oscil·len entre els 5 euros –al gol–, 10 euros –a preferent– i 15 euros a la zona de tribuna.

El club no ha inclòs el partit en l'abonament de temporada i manté uns preus més elevats per als no-abonats, que hauran de pagar 15, 20 i 40 euros per les localitats de gol, preferent i tribuna respectivament. Els universitaris es podran beneficiar d'una promoció, i és que podran veure el matx per 5 euros, sempre que s'identifiquin amb el carnet de la UdG a les taqui-

Els preus

Abonats

Gol.....5 euros
Preferent.....10 euros
Tribuna.....15 euros

No-abonats

Gol.....15 euros
Preferent.....20 euros
Tribuna.....40 euros

Universitaris

Gol.....5 euros

lles de l'estadi de Montilivi.

'Si passem tens premi'

En el marc del partit de copa contra l'Alavés, el Girona engega la promoció *Si passem tens premi*. En cas de superar l'eliminària contra els bascos, el club ha anunciat que qui conservi l'entrada obtindrà un obsequi. ■

BREU

Una captura del menú d'entrada de l'aplicació ■ EL 9

L'aplicació del Girona arriba a les 1.000 descàrregues

Girona. L'aplicació oficial del Girona per a telèfons mòbils ha arribat a les 1.000 descàrregues en només dues setmanes de vida. L'aplicació permet una interacció permanent entre l'aficionat i el club mitjançant notícies, compra d'entrades en línia, calendari de l'equip, xarxes socials, vídeos, fotos, etc. amb només un clic. Mitjançant l'aplicació, en el passat partit entre el Girona i el Sabadell es va fer una gimcana digital per l'estadi, on es van situar codis QR que els seguidors havien d'escanejar. Qui ho feia participava en el sorteig d'entrades per al partit de copa contra l'Alavés de dimecres vinent, 16 d'octubre. ■ EL 9

BREUS

Tete (Múrcia) és dubte per diumenge. El migcampista murcià va acabar amb molèsties musculars l'últim partit de lliga i en aquest inici de setmana s'ha entrenat al marge del grup. A hores d'ara, les molèsties físiques el farien ser baixa per al duel contra el Girona. ■ EL 9

Baralla en l'entrenament del Dépor. El tècnic galleg Fernando Vázquez va acabar abans d'hora la sessió d'ahir després de l'enxanxada entre dos dels seus futbolistes. Culio i Luisinho van discutir intensament en el partit d'entrenament que estaven jugant i els companys els van haver de separar. D'altra banda, Marchena va rebre l'alta i podrà jugar diumenge contra el Barça. ■ EL 9

Possible indemnització al Mallorca. Els administradors reclamen que els exconsellers del club Vicente Grande i Javier Martí Asensio indemnitzin l'equip balear amb 7,5 milions d'euros i 600.000 euros, respectivament, per la seva mala gestió. El judici va començar ahir a Palma. ■ EL 9

L'Hèrcules serà investigat per la LFP. El club alacantí ha rebut una notificació en què s'explica que demà diversos jugadors seran interrogats per saber si hi ha alguna irregularitat entre l'Hèrcules i Quique Pina, propietari del Granada i responsable de l'arribada de diversos jugadors al club d'Alacant. Els futbolistes que hauran de respondre són els que no tenen vinculació ni amb el Granada ni amb l'Udinese. ■ EL 9

Alan Baró es lesiona a Ponferrada. El jugador empordanès té una ruptura de grau 1 a l'abductor de la cama esquerra. Fins al moment de ser substituït en el descans del partit de diumenge contra el Barça B, Alan Baró ho havia jugat tot en la lliga. ■ EL 9

Quatre punts perduts. El Girona ha deixat escapar a última hora dues victòries de Montilivi que tenia ben encarrilades. El Numància en el minut 88 i el Sabadell en el 81 l'han frustrat

No diguis blat...

J. Danés / X. Masachs
GIRONA

Marcar un gol decisiu en els últims minuts multiplica la sensació de satisfacció, de la mateixa manera que rebre'l és una desinflada anímica notable. I al Girona, això ja li ha passat dues vegades a Montilivi aquest curs, quan només hi ha jugat quatre partits. L'equip de Ricardo Rodríguez ha passat d'encarrilar la victòria en el tram final –va marcar el 2-1 contra el Numància en el minut 76 i l'1-0 contra el Sabadell en el 75– a veure com se li escapaven dos punts que pràcticament tenia al sarró, pendent només de posar-hi el llaç.

“És un tema a millorar, perquè costa molt situar-te davant en aquesta categoria. I quan ho fas, has de tancar els partits. Sigui com sigui”, reflexiona Eloi Amagat, conscient que l'equip va badar contra el Numància –va encaixar el 2-2 a dos minuts del final– i també contra el Sabadell –l'alegria per l'1-0 només va durar sis minuts–. Han volat quatre punts d'or que, sumats tal com ragen a la classificació, situarien el Girona amb 15 punts i empatat amb l'Sporting de Gijón, que és segon.

En tots dos casos, la reacció del Numància i del Sabadell va anar acompanyada d'un replegament dels gironins que també va comportar un pas enrere. Contra el conjunt de Sòria, Ricardo Rodríguez va apuntalar el mig del camp amb Pere Pons, i contra el Sabadell, l'escollit per donar solidesa va ser Richy. Amb tot perdut, els rivals també van arriscar al màxim amb els seus canvis.

Pocs precedents
Generalment, començar guanyant a Montilivi és si-

Migue, Chando i Felipe, a dalt, protesten per una acció durant el Girona-Numància. A sota, reclamació de Becerra a l'assistent mentre Collantes celebra el gol del Sabadell ■ LL.S. / Q.P.

Reaccions

“Hem de ser més expeditius quan ens situem davant i saber tancar els partits sigui com sigui. El rival no ha de tenir ocasions”

“Contra el Sabadell vam tenir un punt de mala sort. El gol de l'empat va ser una mica desgraciat”

Eloi Amagat
MIGCAMPISTA DEL GIRONA

nònim de victòria. Des que el Girona juga a segona A, l'equip gironí s'ha avançat en 61 ocasions i ha acabat guanyant 44 d'aquests

partits. A casa, només hi ha dos precedents de derrotes en partits en què ha dut la iniciativa en el marcador, totes dues en la

campanya 2010/2011. Contra el Vila-real B va desaprovechar un 2-0 i va acabar perdent per 2-3, mentre que contra el Rayo va veure com l'1-0 es convertia en un 1-3.

De partits a l'estadi en què els gironins guanyaven i van acabar cedint dos punts (un empat), n'hi ha uns quants més. La majoria de daltabaixos s'han concentrat en els últims minuts i en tres ocasions el rival ha igualat un desavantatge de dos gols. ■

Acció i reacció

El Numància va trigar 12 minuts a fer el 2-2, i el Sabadell, només sis a marcar l'1-1

Punts valuosos

Si haguessin sabut tancar aquests dos partits, els gironins serien a la zona alta

Vulnerables

L'equip ha cedit més punts (7) que no pas n'ha sumat (5) en els quatre partits a l'estadi

De l'“1” al “2”

En sis anys a 2a A, només el Vila-real B i el Rayo han vençut a Montilivi amb remuntada

De la victòria a l'empat o a la derrota

Curs 2008/2009

- Girona-Rayo V.**.....1-1
Aganzo, amb un gol en el minut 71, va frustrar la victòria local. Cañas havia fet avançar els gironins (37’).
- Girona-Elx**.....1-1
A Montilivi ja es flairava la victòria, però en el minut 89 Santos va igualar el gol de Serra (37’).
- Girona-Celta**.....2-2
Un gol de Ghilas (78’) va refredar Montilivi, que estava excitat després que el Girona hagués capgirat el 0-1 de Dinei (52’) amb gols d’Oscar Àlvarez (67’) i Igor (70’).
- Girona-Las Palmas**.....2-2
Els locals van desaprovechar un 2-0 (Gabri, 18’, i Paco Esteban, 23’) i se li van escapar dos punts després dels gols de Samuel (65’) i Saúl (77’).

Curs 2009/2010

- Girona-Albacete**.....2-2
Galán (9’) i Peragón (23’) van situar un 2-0 que els visitats van igualar amb un gol en pròpia porta de Galán (49’) i un d’Antonio Hidalgo (84’).

Curs 2010/2011

- Girona-Vila-real B**.....2-3
Chechu (1’) i Despotovic (36’) van situar un 2-0, però els visitats van remuntar amb gols de Facundo (45’) i Airam (84’) i (93’).
- Girona-Cartagena**.....1-1
Jandro va fer l'1-0 (79’), però l'alegria va durar 5 minuts (Toché 84’).
- Girona-Las Palmas**.....1-1
Tot va passar molt aviat. Peragón va fer l'1-0 (9’) i Jorge Larena, l'1-1 (11’).
- Girona-Elx**.....2-2
Despotovic (53’ i 64’) ho va encarrilar, però Àngel (74’) i Bodipo (93’) van espantillar la festa a Montilivi.
- Girona-Rayo**.....1-3
Serra va fer avançar els locals (30’) i Susaeta (66’), Delibasic (74’) i Armenteros (91’) van remuntar.

Curs 2011/2012

- Girona-Osca**.....1-1
En el minut 44, Corona neutralitza el gol inicial de Benja (38’).
- Girona-Múrcia**.....1-1
Un gol en pròpia porteria de Tortolero (34’) iguala l'1-0 de Jandro (11’).

Curs 2012/2013

- Girona-Hèrcules**.....1-1
Edu Bedia, ara al Barça B, va igualar en el minut 52 el gol de Benja (3’).
- Girona-Madrid B**.....1-1
En l'últim partit de lliga regular, Oscar Plano (62’) va trigar dos minuts a neutralitzar l'1-0 de Ion Vélaz.

Curs 2013/2014

- Girona-Numància**.....2-2
Sergi Enrich (88’) va pispar dos punts al Girona, que havia remuntat el 0-1 de Natalio (44’) amb gols de Timor (63’) i Gerard Bordas (76’).
- Girona-Sabadell**.....1-1
En el minut 81, Collantes va equilibrar l'1-0 de Pere Pons (75’).

Possible reforç. El davanter va iniciar la temporada passada al Dinamo de Tblisi i la va acabar al Badalona

El Girona tindrà a prova el punta Albert Yagüe

J. Danés / X. Masachs
GIRONA

Albert Yagüe serà una cara nova en l'entrenament del Girona d'aquest matí a Torremirón (Navata). El davanter reuneix una condició indispensable per poder fitxar per l'equip gironí amb el mercat d'altres tancat, que és la de jugador en atur —el club de Montilivi li pot fer lloc perquè té fitxes lliures—. Però en necessita dues que són tant o més importants: que convenci els tècnics i, en cas afirmatiu, que accepti unes condicions econòmiques que el secretari del Girona ja ha avançat que seran molt modestes. “Ha d'encaixar en un perfil econòmic baix”, va explicar Sergi Raset. I, si hi encaixa, el club de Montilivi encara necessitarà el vistiplau de la Lliga de Futbol Professional, que ja li va impedir fitxar l'última setmana d'agost perquè havia esgotat el saldo.

Raset va assenyalar que no és necessari que sigui un jugador de 60.000 euros (el salari mínim de segona A). “Amb fitxa professional, la suma final ha de ser aquesta, però s'hi pot arribar afegint-hi clàusules per objectius, o amb

Dues condicions

Per fitxar, ha de convèncer els tècnics i acceptar una oferta que serà molt modesta

Sergi Raset

“Estem atents al mercat de l'atur. No perdem res perquè [Yagüe] vingui a entrenar”

28 anys

Va jugar al Lorca i l'Eibar a segona A, però els seus millors números són a segona B

un acord entre les dues parts que estigui per sota d'aquesta quantitat”, va exposar el secretari tècnic. De tota manera, per negociar les condicions econòmiques, el jugador, de 28 anys, haurà de superar abans l'avaluació dels

tècnics. Si demostra un bon estat físic i futbolístic, el fitxatge podrà prendre forma: “No hi perdem res, perquè vingui a entrenar; pot ser bo per a nosaltres i per a ell.” “Entenc que, des del seu punt de vista, el que ha de fer és mirar d'aprofitar aquesta ocasió per reenganxar-se a la segona A”, hi va afegir.

De més a menys

Format a les categories de base de l'Espanyol, Yagüe tirava molt amunt. Va destacar al filial de l'Espanyol a segona B (19 gols en dues temporades) i d'allà va fer el salt a segona A: una temporada al Lorca (19 partits i cap gol), i dues a l'Eibar (35 partits i 4 gols el primer any, i 23 i 4 el segon).

No va poder continuar a la divisió de Plata i va haver de baixar a segona B. Va jugar al Melilla (9 gols) i la Cultural Leonesa (5) abans de provar sort a l'estranger, on es va enrolar a l'equip del Dinamo de Tblisi (Geòrgia) amb el qual va jugar partits de la competició domèstica i la prèvia de la Lliga Europa. Va acabar el curs passat al Badalona, a segona B, amb més pena que glòria (12 partits i cap gol). ■

Yagüe, amb samarreta blanca, en un AEK-Dinamo de Tblisi de la Lliga Europa el 2011 ■ EFE

Òscar Sielva es continua entrenant amb l'equip

La posició que ocupa Òscar Sielva (mig centre) “no és una prioritat” ara mateix per al Girona, segons va reconèixer Sergi Raset, però el garrotxí es continua entrenant sota la mirada de Ricardo Rodríguez. “Reuneix diverses condicions que ens agraden, és jove [22 anys] i sempre ha destacat entre els de la seva edat”, va explicar. “Va debutar a primera i va ser in-

ternacional en diverses categories de base; ja veurem si pot tenir un lloc o no”, hi va afegir Raset, que no va tancar cap porta. “La nostra obligació és estar atents al mercat de l'atur”, va indicar el secretari tècnic, conscient del desequilibri que hi ha a la plantilla, però també de les limitacions econòmiques que té l'entitat, que no es pot permetre cap despesa extraordinària.

De suplent a titular. En els quatre primers partits només va jugar 18 minuts (cinc a Eibar i 13 a Jaén), però el gironí ha estat en les quatre últimes alineacions de Ricardo Rodríguez. “Em sento a gust i amb la confiança del tècnic”, afirma

Injecció de moral per a Eloi

J.D.
GIRONA

El curs no va començar bé per a Eloi Amagat. Va ser carn de banquet les quatre primeres jornades, amb una presència testimonial a la gespa (cinc minuts a Eibar, tot i que va marcar el tercer penal que

l'àrbitre va xiular a favor del Girona, i 13 minuts a Jaén). Però el seu rol va començar a canviar a Lugo i el gironí ja no s'ha mogut de l'onze. Contra el Sabadell, Eloi va completar la millor actuació. “Va faltar el gol [va executar dues faltes amb molt de perill, una de les quals es va estavellar

al pa] i lògicament la victòria, que crec que ens mereixíem.” El jugador gironí reconeix que després d'un inici poc engrescador des del punt de vista personal, el seu estat anímic s'ha disparat positivament. “Noto que tinc la confiança del tècnic i em sento participatiu en el joc. I em sento a

gust en els dos esquemes [el 4-2-3-1 i el 4-3-3]. Quan això passa, és lògic que el teu nivell creixi”, assegura. No descarta que l'equip continuï amb el trivot a fora —“ens sentim més segurs”— i amb el doble pivot a casa: “Necessitem dur més la iniciativa.” Eloi admet que, tot i trencar la

ratxa de dues derrotes, l'empat contra el Sabadell no va ser suficient per poder anar a Múrcia amb una certa tranquil·litat. “Hem sumat un punt dels últims nou. És poca cosa. I anem a un camp complicat, però els números també ens diuen que estem millor a fora que no pas a casa.” ■

Eloi Amagat, abans d'un entrenament ■ J.R. / ICONNA

Els tindrà to

AL COMPLET • Gerardo Martino disposarà de gairebé tota la plantilla després de l'aturada de seleccions

EL RETORN MÉS ESPERAT • El capità Carles Puyol podria tenir els primers minuts després de l'Osasuna

Sergi de Juan
BARCELONA

Després de gaudir de dos dies de festa, el primer equip del FC Barcelona va tornar ahir als entrenaments. Ho va fer en família, com sempre que hi ha compromisos internacionals, però amb la boníssima notícia de la presència d'Isaac Cuenca, que es va incorporar al grup després de l'operació al menisc extern a què es va haver de sotmetre el mes de juny. Puyol també va treballar amb normalitat amb els jugadors que no han marxat amb les seves seleccions, mentre que Javier Mascherano i Jordi Alba, lesionats al bíceps femoral, es van quedar al gimnàs seguint amb el procés de recuperació. Tots dos haurien d'estar a punt per al retorn en la lliga, el dissabte 19 d'octubre contra l'Osasuna.

Així doncs, Gerardo Martino gairebé podrà comptar amb tots els jugadors de la plantilla després d'aquesta nova aturada. Tenir a disposició tot el fons d'armari de l'equip és una excel·lent notícia perquè un cop els futbolistes tornin de les seves seleccions els espera un calendari tremendament exigent, amb el clàssic contra el Real Madrid i el doble partit contra el Milan en la Champions com a cites més dures. I tampoc ens

podem oblidar del derbi contra l'Espanyol, un equip que contra els blaugrana sempre surt amb un punt extra de motivació.

Des del 19 d'octubre i fins al 6 de novembre el Barça disputarà sis partits en què intentarà mantenir o ampliar la distància amb l'Atlético de Madrid i el Real Madrid en la lliga i assegurar la classificació per als vuitens de final en la lliga de campions. I el tècnic argentí vol aconseguir aquests objectius mantenint intacta la seva política de rotacions de la plantilla. De fet, espera que cap dels internacionals torni amb problemes físics perquè per ell és cabdal poder repartir minuts entre tots els futbolistes de l'equip. En aquest sentit, un dels homes que ha de començar a entrar en les rotacions és Gerard Piqué, que és qui més minuts acumula a les cames aquesta temporada després de Víctor Valdés. Amb Bartra en un gran estat de forma, amb Mascherano recuperat i amb Puyol disponible just després del partit contra l'Osasuna —serà tractat com un més després de Pamplona— no hi ha cap impediment perquè Piqué respiri una mica. El capità del Barça necessitarà minuts de competició per anar agafant ritme, i malgrat que hi ha alguns compromisos de certa rellevància, de ben

Gerardo Martino,
envoltat dels seus jugadors en un entrenament d'aquesta temporada ■ FCB

segur que Martino li voldrà donar minuts perquè es vagi adaptant a la competició. Puyol, com ja ha manifestat en més d'una ocasió a través de les xarxes socials, té moltes ganes de tornar a jugar. La seva presència és esperada per tota la plantilla.

La recuperació de Jordi Alba també ha de significar donar descans a Adria-

Messi treballa sense descans per tornar ben aviat

Leo Messi continua endavant amb la recuperació de la lesió muscular al bíceps femoral de la cuixa dreta que es va fer en el partit contra l'Almeria del 28 de setembre. El davanter argentí va penjar una fotografia ahir a la xarxa social xinesa Tencent Weibo, en que es veu el blaugrana en ple exercici físic. El crac de Rosario va afirmar, a més, que es troba bé: "Segueixo treballant dia a dia per tornar a jugar ben aviat. La recuperació va bé."

El davanter molt possiblement no jugarà contra

l'Osasuna perquè tal com va afirmar dilluns Gerardo Martino no volen arriscar gens ni mica amb la seva

reparació, pensant en els partits que vindran després de la visita a Pamplona, sobretot pel clàssic.

Cuenca

Ahir es va incorporar al grup després de l'operació al menisc extern

Mascherano

El seu retorn a Pamplona ha de permetre donar descans a Piqué a l'eix defensiu

Jordi Alba

El lateral ja ha complert els terminis i estarà disponible contra l'Osasuna

ts

no, que des que el català es va lesionar està jugant tots els partits. Alba no ho tindrà fàcil per recuperar la seva plaça, perquè el brasiler està a un nivell altíssim.

I no ens hem d'oblidar dels més joves –Sergi Roberto, Montoya i Dos Santos– que són els que estan més descansats i que també estan preparats i il·lusionats per jugar. ■

El calendari

És exigent i, per tant, Martino els vol a tots bé per poder seguir amb les rotacions

El calendari del Barça

OCTUBRE

Dissabte 19
Osasuna
FC Barcelona
LLIGA, 20.00 h

Dissabte 26
FC Barcelona
Real Madrid
LLIGA (el clàssic), 18.00 h

Divendres 1
FC Barcelona
Espanyol
LLIGA (el derbi), 21.00 h

NOVEMBRE

Dimarts 22
Milan
FC Barcelona
CHAMPIONS, 20.45 h

Dimarts 29
Celta
FC Barcelona
LLIGA, 22.00 h

Dimecres 6
FC Barcelona
Milan
CHAMPIONS, 20.45 h

● Lliga
● Lliga deampions

OCTUBRE

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30 31

NOVEMBRE

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30

El derbi, en divendres. La LFP va fer oficial ahir l'horari del Barça-Espanyol, que es disputarà l'1 de novembre, a les nou del vespre, només tres dies després del Celta-Barça

Marató de partits postaturada: sis compromisos en dinou dies

Oriol Tortajada
BARCELONA

El primer derbi català de la temporada 2013/14 es jugarà el divendres 1 de novembre, a les nou del vespre. La Lliga de Futbol Professional (LFP) ho va fer oficial ahir, just l'endemà que fes públic l'horari del clàssic.

El Barça i l'Espanyol, doncs, es veuran les cares per primer cop aquest curs en un horari gens habitual. No serà la pri-

mera vegada que l'afició blaugrana assistirà al Camp Nou en divendres per veure el Barça de Tata Martino –el trofeu Joan Gamper contra el Santos també es va jugar en divendres–, però sí que s'estrenarà per veure'l en acció en partit oficial. De fet, el Barça no juga partit de lliga en un divendres des de la temporada 2005/06. En aquella ocasió, l'equip, aleshores entrenat per Frank Rijkaard, va avançar el seu

partit contra el Vila-real per tenir més temps per preparar l'anada de les semifinals de la Champions contra el Milan –l'equip groguet també tenia

Agenda atapeïda

En pocs dies, el Barça jugarà el clàssic, el derbi i el doble duel contra el Milan

partit europeu contra l'Arsenal–. L'Espanyol, per la seva banda, tampoc ha disputat encara cap partit de lliga en divendres aquest curs, però sí que ho ha fet en dijous –al camp precisament del Vila-real– i en dilluns –contra l'Athletic i al camp del Celta.

La LFP també va fer oficials els horaris de la jornada 11, en la qual el Barça visitarà Balaídos en dimarts (29 d'octubre, a les 22 h).

A l'equip de Tata Martino l'espera un calendari d'allò més atapeït. El Barça haurà de fer front a una agenda frenètica després de l'aturada pels compromisos internacionals d'aquesta setmana i la vinent. En dinou dies, sis partits oficials, quatre dels quals de lliga (visites a Pamplona i Balaídos i partits a casa contra el Madrid i l'Espanyol) i dos de Champions (el doble enfrontament contra el Milan). Quasi res. ■

El Real Madrid i l'Atlético tampoc se n'escapen

La bogeria del calendari farà que el Barça només tingui dos dies de descans entre el desplaçament a Balaídos de la jornada 11 i el derbi a casa contra l'Espanyol de la 12 –si bé és cert que tindrà més dies dels previstos per preparar el partit del Camp Nou contra el Milan. El Real Madrid i l'Atlético, però, tampoc s'escapen del drama. L'equip blanc rebrà la pròxima jornada el Màlaga de Schuster i després de la visita al Camp Nou del 26 d'octubre, rebrà el Sevilla i anirà a Vallecas en les dues jornades poste-

riors. Abans del clàssic, l'equip d'Anzellotti ha de rebre el Juventus i el 5 de novembre tornarà la visita al conjunt de Torí. L'equip de Simeone també disputarà partits a dojo en les pròximes tres o quatre setmanes. Els colchoneros han d'anar a Cornellà-el Prat i a Granada i rebre la visita del Betis i l'Athletic al Calderón. El seu doble compromís en la Champions, però, és de molt menor exigència que l'examen que hauran d'assumir el Barça i el Real Madrid. L'Àustria de Viena no ha de suposar un problema per a l'Atlético.

Massa perill. El Barça ha encaixat tres gols de córner i pateix molt en les jugades d'aquestes característiques

La pilota aturada encara crea problemes

Marta Cabré
BARCELONA

L'arribada d'un nou entrenador sempre canvia algunes coses en un equip, i la de Gerardo Martino a la banqueta del Barça no ha estat una excepció. Un joc més directe i vertical, un contraatac més ràpid, la defensa individual en els córners... Martino ha introduït aspectes nous per millorar la base que arrossega el Barça de temporades anteriors, i d'aquesta manera ampliar el ventall de jugades per no ser tan previsibles i millorar l'eficàcia. Tot això està en procés d'aconseguir-se, i els jugadors semblen cada dia més convençuts i adaptats, però encara queden coses per polir.

El Barça de Tata Martino pateix encara molt en les jugades a pilota aturada, i especialment en els córners. De fet, així han arribat tres dels sis gols que el Barça ha encaixat en la lliga. Postiga, Coke i Guerra han batut Valdés després de rematar un córner, sense que els futbolistes blaugrana poguessin evitar-ho. La manera de defensar aquestes jugades ha variat: ara, cada jugador defensa un rival i el

La meitat

Dels sis gols que el Barça ha rebut en la lliga, tres han arribat des del córner

Canvis

Amb Martino, els blaugrana defensen a l'home; fins ara, es feia en zona

porter, com va explicar Victor Valdés fa unes setmanes en roda de premsa, té més llibertat per sortir a buscar la pilota i evitar el perill. Tot i així, el perill continua allà, a l'àrea. La mitjana de centímetres que tenen els futbolistes del Barça no ajuda que siguin grans rematadors de cap, i el poc encert defensant els córners és una constant que es repeteix des de fa moltes temporades. Ni amb Pep Guardiola ni amb Tito Vilanova –que utilitzaven la defensa en zona–, el Barça es va caracteritzar per allunyar el

perill quan el rival xutava un córner. El fitxatge de Tata Martino intentarà millorar també en aquest aspecte del joc.

Tres errades, tres noms

Postiga, Coke i Guerra han estat els primers a aprofitar-se de la fragilitat defensiva. La temporada de Victor Valdés està sent una de les millors de la seva carrera, però ni tan sols ell ha pogut evitar ni contra el València, ni contra el Sevilla ni contra el Valladolid el gol en el servei d'un córner. La defensa dels córners, de fet, és una tasca col·lectiva. A Mestalla, Alves es va veure superat per Helder Postiga, que va rematar de cap des del primer pal i va enviar la pilota a la xarxa. La jornada següent, el sevillista Coke va aprofitar que es va quedar sol dins l'àrea petita per rematar, amb el peu dret, i situar l'empat a dos momentani. Dissabte, Javi Guerra es va tornar a aprofitar de la fragilitat blaugrana. El davanter del Valladolid es va avançar a Adriano i, també de cap, va inaugurar el marcador. Tres errades que Martino, el cos tècnic i els jugadors intenten millorar en cada entrenament. ■

Victor Valdés ha encaixat tres gols de córner en aquesta lliga ■ EFE

El córner tampoc serveix per marcar gols blaugrana

L'alçada dels futbolistes del Barça és igual a l'hora de defensar que a l'hora d'atacar. Per això, poques vegades el Barça xuta els córners centrants la pilota a l'àrea i esperant una rematada, perquè poques vegades resulta efectiu. Amb Gerardo Martino, els blaugrana han recuperat una mica més aquesta ten-

dència, però durant les temporades de Guardiola i Vilanova, el més habitual era veure com els blaugrana treien els córners en curt, és a dir, començant una jugada des del córner. De moment, el Barça de Tata Martino no ha pogut transformar cap córner en gol. L'absència de gols des del córner, però, no sorprèn

si tenim en compte que la temporada passada només se'n van aconseguir quatre. Puyol en dues ocasions, Adriano i Montoya van ser els únics que van fer un gol després d'un servei de córner, tot i que només el capità ho va fer des de dins de l'àrea i de cap, la imatge que tothom té d'un gol de córner.

Dinar de feina. Rosell, Bartomeu, Zubizarreta, Martino, Rexach i Fusté es van trobar per dinar en un restaurant de Barcelona per tractar els aspectes esportius de l'actualitat i valorar possibles decisions amb vista als propers mesos

Reunió tècnica de present i futur

El 9
BARCELONA

Trobada d'alta volada en un restaurant de la ciutat de Barcelona. El president del FC Barcelona, Sandro Rosell; el vicepresident esportiu, Josep Maria Bartomeu; el director esportiu, Andoni Zubizarreta; l'en-

trenador del primer equip, Gerardo Martino, i els assessors del club Carles Rexach i Josep Maria Fusté es van asseure al voltant d'una taula ahir al migdia per tractar l'actualitat esportiva del primer equip del Barça. En el dinar, tots els assistents van valorar de manera molt positiva la

bona marxa del primer equip en aquests primers mesos de competició, en què els de Martino han aïxecat la supercopa d'Espanya i han sumat tots els punts possibles en la lliga i en la lligueta de la Champions League. A més, van sorgir alguns noms de futbolistes, tant de dins com

de fora del club, ja que el Barça continua pendent del mercat i no està descartat que es pugui fer alguna incorporació a l'hivern, depenent de l'estat de Carles Puyol.

La trobada estava prevista setmanes enrere, però la mort del pare de Martino –i conseqüentment,

el viatge de l'entrenador blaugrana a l'Argentina– va fer impossible que se celebrés aquest dinar. A més, amb el calendari tan atapeït que té el Barça, el dinar es va haver de posposar fins ahir, aprofitant l'aturada de la lliga per la disputa de partits de seleccions. ■

Reunió per analitzar la part esportiva del Barça ■ A.P.

“**Millor que en mans d'un banc**”. En una entrevista a RAC1, Javier Faus va parlar del deute del club, de la possibilitat de construir un nou estadi o dels afers de Sandro Rosell al Brasil, entre altres temes

“El que passa a Qatar no perjudica la marca Barça”

El 9
BARCELONA

“Que al soci del Barça no ens agradi el que passa a Qatar ho accepto, però això no perjudica la marca Barça. Tots sabem que la Xina és una dictadura i tots els empresaris hi van i estem agermanats amb Xangai. El món passa del tema que Xina sigui una dictadura”. Aquest va ser un dels temes dels quals va parlar ahir el vicepresident econòmic del FC Barcelona, Javier Faus, en una entrevista al programa *Primer toc* de RAC1. Precisament de l'acord amb Qatar Airways, Faus va afegir que “si es reduïu el deute, es podria plantejar no renovar-lo”, però en aquest sentit va deixar clar que prefereix “estar en mans d'un patrocinador que no pas d'un banc”, a més de destacar que quan va arribar al club “es devien 440 milions d'euros, i ara 330, i es podria tancar l'exercici amb només 250”, i que “d'aquí a 4 o 5 anys es podria arribar al deute zero”.

El debat sobre la construcció d'un nou estadi o la reforma del Camp Nou també va ser un altre dels assumptes que Faus va tractar, tot i que no es va posicionar: “Un nou estadi podria generar entre 30 i 40 milions d'euros i una reforma entre 20 i 25, però no en tinc una opinió for-

Javier Faus va fer balanç de bona part de l'actualitat blaugrana ■ EFE

mada i no ens precipitem perquè això decidirà el futur del club els 30 o 40 anys vinents”. El que sí que serà obligatori és la construcció del nou palau blaugrana “perquè ens hi obliga l'Eurolliga, tot i que s'ha de decidir si serà de 10.000, 12.000 o 15.000 persones i

on es farà”. Faus també va explicar que el club està negociant la instal·lació de Wi-Fi “amb empreses americanes”, sense deixar clar si serà “gratuït o s'haurà de pagar mig o un euro”, ja que “si ho instal·lés el propi club costaria 4 milions d'euros”.

El vicepresident econòmic blaugrana es va referir a les accions civils i penals que té obertes al Brasil el president, Sandro Rosell: “M'ha explicat el cas del Brasil. Hem de gaudir més del Barça, sempre busquem el problema.” Precisament aquest era un dels

Les frases

“Que al soci no ens agradi el que passa a Qatar ho accepto, però no perjudica la marca Barça. Tots sabem que la Xina és una dictadura i els empresaris hi van”

“Es podria no renovar l'acord, però prefereixo estar en mans d'un patrocinador que no pas d'un banc”

“Un nou estadi podria generar 30 o 40 milions però no ens podem precipitar. Això decidirà el futur del club els 30 o 40 anys vinents”

“Rosell m'ha explicat el cas del Brasil; no cal afegir-hi res més”

Javier Faus
VICEPRESIDENT ECONÒMIC DEL FCB

motius que va empènyer el Grup d'Opinió Go Barça a presentar la setmana passada una moció de censura, de la qual Faus va dir que “les causes eren poc objectives i que els demandats estaven equivocats en els fets” que denunciaven sobre ell mateix. ■

BREUS

Adnan Januzaj, jove perla del United ■ EFE

El Barça segueix la nova jove promesa del United. Segons publicava ahir la premsa anglesa, el club blaugrana té bons informes d'Adnan Januzaj, jove futbolista del Manchester United que està brillant en les últimes setmanes amb els d'Old Trafford. Januzaj acaba contracte l'estiu vinent i, de moment, no ha volgut renovar-lo. El Barça no és l'únic club important d'Europa que segueix el davant. També ho fan el Madrid i el City. ■ EL 9

Només 223 socis demanen entrades per a San Siro. El Barça va informar ahir que han estat només 223 els socis que han sol·licitat entrades per al partit contra el Milan a San Siro del dia 22 d'octubre. El club tenia 3.543 entrades a disposició dels socis. Per tant, no caldrà sorteig. En l'eliminatòria de vuitens de final de la Champions que els dos equips van jugar la temporada passada tampoc va fer falta fer sorteig. ■ EL 9

Sense conversa. L'ivoriana afirma que va marxar del Barça sense poder parlar amb Guardiola per exposar-li el seu punt de vista de la situació, una incomunicació que titlla “de falta de respecte”

Touré, molest amb Pep

El 9
BARCELONA

Touré va marxar del Barça enutjat amb Guardiola per no haver pogut mantenir una conversa amb ell abans de prendre la decisió final. Així ho admet en el suplement *Extra Time* de la *Gazzetta dello Sport*, en

una entrevista en què afegeix que el motiu principal del seu adéu va ser que volia jugar més minuts. “Mai vaig poder parlar amb Guardiola per exposar-li la meva visió. La comunicació és essencial, i si no parles és una falta de respecte”, afirma l'ivoriana, que afegeix que el tècnic que més

el va ajudar va ser Rijkaard. “Em va ensenyar disciplina, a moure'm al davant de la defensa, a marcar el contrari i a respectar la zona. Em feia entrenaments particulars.”

Preguntat per les possibilitats del City en la Champions, Touré, tot i l'enorme nivell de la planti-

lla, considera que el seu equip encara està en un segon esglaó. “El Barça, el Madrid i el Bayern són els favorits”, opina el mig, que tot i el seu cas particular, no s'oblida de lloar el Guardiola entrenador. “Amb ell, un tècnic intel·ligent i òptim, crec que el Bayern fins i tot és més favorit.” ■

Pep Guardiola, donant instruccions a Touré Yaya durant un entrenament de la temporada 2008/09 ■ EFE

Barça femení. L'equip que entrena Xavi Llorens, que ha començat arrasant en la lliga, debuta aquesta tarda, al Miniestadi contra el Brondby, en la UEFA Women's Champions League

Cap al primer triomf en la Champions

Albert Fibla
BARCELONA

Aquesta tarda, a les 19 hores, el Barça femení jugarà al Miniestadi el partit d'anada dels setzens de final de la UEFA Women's Champions League. Al davant tindrà un rival molt difícil, el Brondby, un equip amb experiència en competicions continentals que domina el futbol del seu país. Les noies amb què s'enfrontarà el conjunt que entrena Xavi Llorens són les actuals campiones de lliga i copa a Dinamarca, ocupen la setena plaça en el coeficient UEFA i, deu d'elles, són internacionals, semifinalistes en l'europeu disputat aquest estiu. No serà fàcil, però ningú no pot arrencar en les noies del Barça femení les ganes d'aconseguir el que seria la seva primera victòria en la màxima competició europea. L'espectacular començament de lliga que han protagonitzat, oferint un joc vistós i aconseguint resultats incontestables, convidava a l'optimisme.

“Jugarem amb la il·lusió de fer el primer gol i d'aconseguir el primer triomf”, deia ahir el tècnic, Xavi Llorens, en conversa amb aquest diari. Cinc victòries seguides en cinc partits, i un balanç de 25 gols a favor i 0 en contra, certifiquen un inici de lliga que no té res a veure amb el de fa un any, quan el Barça femení va debutar en la Champions caient clarament contra l'Arsenal (0-3 al Miniestadi i 4-0 a Londres). Llavors, la temporada havia començat també malament en la competició domèstica. “Hem millorat respecte a l'any passat, però la lliga no té res a veure amb la Champions League”, comentava sobre això Xavi Llorens, al mateix temps que reconeixia: “Enguany tenim un equip més competitiu que el curs passat.”

Sobre el Brondby, l'en-

El Barça femení mirarà de saltar aquesta tarda ben alt en la competició europea ■ MARTA PÉREZ

trenador blaugrana ens revelava que “és un rival respectable, tot i que no és tan *coco* com l'Arsenal”. El més normal és que les daneses juguin a esperar el

Barça i a buscar el contraatac. “Se senten còmodes en defensa, són un equip molt físic i molt ben treballat tècnicament”, explica Xavi Llorens. El tècnic

puntualitzava, però, que els vídeos que ha vist del rival que trobarà aquesta tarda són tots de partits que ha jugat al seu país, contra equips als quals ha

dominat, una circumstància que, d'entrada, no s'espera que passi aquesta tarda, a partir de les 19 hores, al Miniestadi.

El partit de tornada

Nou gols en cinc partits de Sonia Bermúdez

Des que ha començat el curs, la voracitat golejadora de la davantera blaugrana Sonia Bermúdez sembla que no té límits. El seu registre golejador és, de fet, fins i tot, superior al de Leo Messi, que ha marcat vuit gols en sis partits de lliga. Bermúdez n'ha fet nou en els cinc partits que el seu equip ha jugat en la lliga femenina.

Especialment destacable és el dia que va signar cinc dianes jugant a casa contra el Granada, en un partit que va acabar amb un contundent 10-0. Soni, com se la coneix al vestidor, també va golejar contra l'Espanyol, la Real Sociedad i, per partida doble, contra el Colerenc. La resta de golejadores són: Marta Corredera (4 gols), Miriam Diéguez (3), Vicky Losada (2) i, amb un gol, Ruth García, Alexia Putellas, Virginia Torrecilla, Núria Garrote, Marta Torrejón i Vaitare Kenti.

Sonia Bermúdez, que acaba de superar unes molèsties en un turmell és, sens dubte, el principal argument ofensiu del Barça aquesta tarda.

d'aquesta eliminatòria es jugarà a dos quarts de set de la tarda del dimecres de la setmana vinent, 17 d'octubre, a Dinamarca. D'altra banda, el sorteig celebrat a Nyon a principi del mes de setembre va determinar que, en cas d'eliminar el Brondby, el FC Barcelona es trobarà en els vuitens de final de la Women's Champions de guanyador de l'eliminatória entre el FC Zurich-Frauen i l'Sparta de Praga. ■

Per oblidar

El curs passat, el Barça va caure en la primera eliminatòria contra l'Arsenal

El Brondby

És la base d'una selecció semifinalista en l'europeu i mana en el futbol danès

Xavi Llorens

“Enguany tenim un equip més competitiu que la temporada passada”

La tornada

El partit de Dinamarca es jugarà dimecres vinent, a les 18.30 hores

La solitud de Sergio

SITUACIÓ • El capità reconeix que en alguns moments, en partits a domicili, se sent aïllat, però ho acata per l'esquema de joc triat **EL PERQUÈ** • El punta encara no ha trobat la seva parella de ball que el nodreixi de joc i assistències. Un rol que abans tenia Joan Verdú i que ara no ha assumit ningú dins de la plantilla actual

Román Martínez
BARCELONA

La imatge és recent i encara està desada a la retina de molts aficionats. Sergio García abandonava el Nuevo Los Cármenes de Granada empipat per una substitució. Un enuig fonamentat en la seva solitud en punta. El davanter del Bon Pastor és la referència ofensiva de l'Espanyol i el futbolista amb més talent de l'equip. A la seva jerarquia sobre el terreny de

joc se suma la seva ascensió al vestidor, on és el capità blanc-i-blau.

Sempre d'aire tímid, ara ha canalitzat aquesta relativa timidesa amb més presència en els mitjans i des del primer dia que es va erigir com a primer capità s'ha destapat com un líder positiu. Només calia veure com va actuar el futbolista en la pretemporada a Garòs. Sergio García era en totes les converses després dels àpats escoltant i assessorant. Ha carregat la motxilla de la responsabilitat i a Granada es veia impotent perquè el seu treball sobre el camp no es reflectia en gols.

Més enllà de la voracitat normal dels futbolistes Sergio García se sent orfe d'un soci, d'un assistent, que el nodreixi i li faciliti la feina al davant. En els últims anys aquesta figura era encarnada pel seu in-

separable Joan Verdú. El mig de l'Eixample va marxar al Betis i ara es troba massa sol en els partits. És la solitud a la qual està exposat el capità en el nou esquema de Javier Aguirre.

En els últims partits va alleugerir la seva angoixa fent dos gols, però la solitud que li genera el sistema tàctic encara no ha trobat un remei. "No és que em senti sol però per la manera de jugar a fora, juguem més endarrerits que potser a casa, i en jugades puntuals, potser sí, però és la nostra manera de jugar i un s'adapta al que sigui", responia de manera conciliadora el del Bon Pastor, que sempre ha anteposat el grup als seus gustos personals.

No és la primera vegada que ho fa, ja que ha jugat molt de temps a la banda quan ell era un davanter centre. Sergio està molt agraït a Aguirre per fer-lo jugar en punta. "Sempre he sigut punta, però els altres tècnics no em posaven allà." Ara es dona la circumstància que la seva melancòlica solitud es conjuga amb la seva posició més ideal i és una situació que sap que haurà de superar pel bé de l'equip.

Aquesta situació també s'ha amplificat amb la crisi de resultats que el punta minimitzava. "A ningú li agrada perdre tres partits, però sabem que no serien tot l'any victòries, això és llarg", apuntava, i espera que l'aturada de la lliga "serveixi per deixar tot això enrere i que puguem tornar a guanyar, és important per a l'equip i l'afició". ■

Mala dinàmica

“A ningú li agrada perdre tres partits, però sabem que no serien tot l'any victòries”

Aturada en la lliga

“Servirà per rectificar coses que no han sortit com volíem, tenim deu dies”

Respecten la decisió del club sobre Líbia

A un sector de la plantilla, tot i que no ho diguin obertament, no els fa gràcia el viatge a Líbia, que tard o d'hora s'acabarà fent i que s'ha tornat a anul·lar per motius de seguretat. Ahir la plantilla es va reunir amb el president Collet. "Ens ha comunicat que no es viatjava", va dir Sergio, que tot i això deixava clar el seu professionalisme: "Els han donat les seves explicacions i nosaltres ho hem de respectar."

Sergio García fent tocs en la sessió d'ahir a la Ciutat Esportiva Dani Jarque ■ FERRAN CASALS

BREUS

Joan Collet entra a la directiva de la RFEF.

Ángel María Villar, president de la Real Federació Espanyola de Futbol (RFEF), va nomenar ahir al president de l'Espanyol, Joan Collet, com a membre de la Junta Directiva del organisme federatiu. Aquest és un dels principals òrgans de govern de la RFEF i és la responsable de la gestió de la federació, a més d'assistir al seu president en la presa de decisions. El número d'integrants i la seva designació vénen determinats pel president de la RFEF, que també decideix quan es reuneix, acostumant a fer-ho un cop cada mes. ■ EL 9

Héctor Moreno i Mattioni, al marge.

El mexicà, que té un petit trencament fibril·lar al bíceps femoral de la cama dreta i Mattioni, també amb un petit trencament fibril·lar al bíceps femoral, continuen fent el treball diferenciat i sota la supervisió dels fisioterapeutes. ■ EL 9

L'Espanyol està de dol.

Ahir va morir Josep Maria Pujol Duran als 83 anys. L'exjugador, natural de Vilanova i la Geltrú, va jugar a l'equip blanc-i-blau durant la temporada 50/51, a més d'haver militat també al Vila-nova, Cartagena i Naval. Durant la dècada dels 70 i principis dels 80 va jugar amb els veterans de l'Espanyol. ■ EL 9

El protagonista

El revulsiu demana pas

ACTOR SECUNDARI • Thievy s'ha hagut de conformar fins ara a ser un suplent habitual en els onze de Javier Aguirre i, tot i això, és el pitxitxi de l'equip **CANVI** • Les tres derrotes consecutives en lliga obligaran el mexicà a donar un gir a les seves alineacions, on el francès s'entreveu com a protagonista

R. Martínez
BARCELONA

Thievy Bifouma (Saint Denis, 1992, França) ha encetat, enguany, la seva segona etapa a l'Espanyol amb la ferma convicció de triomfar després de la seva profitosa cessió a Las Palmas. "Cada vegada que jugo ho intento fer el millor possible per tenir un lloc en l'onze", diu de manera reiterada quan se li pregunta pels seus gols. El francès, que està aquests dies concentrat amb la selecció Sub-21 del seu país, ha madurat en l'últim any a Las Palmas i ja no és aquell jugador frívol i superficial que neguitejava en els partits. Ara ha guanyat en potència, seguretat i autoestima. Sap que el seu camí a primera, tot i el pròleg que va viure sota les ordres de Mauricio Pochettino, tot just acaba de començar i s'ha de carregar de paciència i esperar el seu moment. Amb els números a la mà, Thievy és el revulsiu de Javier Aguirre. El davanter acostuma a entrar en les segones parts per desequilibrar els partits i trencar les fatigades defenses amb la seva velocitat vertical. El francès se sent còmode amb aquest rol però en vol més. Es veu capacitat per aportar el seu potencial a l'equip des del primer minut però *El Vasco* encara no s'atreveix a donar-li més protagonisme des del primer minut. El mexicà és del parer que el francès és ideal per rematar els partits i fins ara els números li estan donant la raó. Amb aquesta dinàmica, Thievy ha aportat tres gols a l'Espanyol gràcies al seu factor desequilibrant. Aguirre també veu que el francès exprimeix més el seu potencial quan les defenses estan més obertes, i això acostuma a passar en les segones parts.

Thievy celebra un gol aquesta temporada ■ EFE / SALVADOR SAS

Ara l'escenari pot donar un gir copernicà amb la crisi de resultats que arrossega l'Espanyol, amb tres derrotes consecutives a Vila-real (2-1); Getafe (0-2) i Elx (2-1). Javier Aguirre sap millor que ningú que ha d'introduir variants en el seu onze titular, i això no passa tant per un canvi de sistema sinó de cares. En aquest context, agafa força el nom de Thievy Bifouma. El francès va veure com una lesió a finals de pretemporada l'impossibilitava començar de titular en la lliga. El bon

inici de campionat dels blanc-i-blau va obligar Aguirre a seguir amb el mateix perfil de jugadors que tan bon rendiment li havien donat. Si alguna cosa funciona millor, no tocar-la. Així ha actuat Aguirre, amb l'excepció de les rotacions a El Madrigal, fins al partit a Elx de dissabte passat. Ara ha arribat el moment de canviar algunes peces per impregnar d'aire fresc l'Espanyol de cara al partit vinent contra l'Atlético, i Thievy serà el principal candidat a l'onze. El revulsiu demana pas. ■

3

Gols. Ha marcat el francès aquesta temporada, sent el màxim goleador de l'equip, junt amb Víctor Sánchez. En tots els partits que ha marcat ho ha fet com a suplent, i enguany només ha gaudit d'una titularitat.

245

Minuts. Són els que ha disputat aquesta temporada repartits entre una titularitat i sis aparicions entrant des de la banqueta.

11

Dianes. Són les que va fer la temporada passada amb Las Palmas disputant un total de 36 partits repartits en 3.263 minuts.

Desplaçament. L'ambaixada espanyola a Trípoli va tornar a desaconsellar la disputa de l'amistós contra l'Al-Ittihad per la situació d'instabilitat que hi ha al país nord-africà

Suspès el viatge a Líbia

R.M.
BARCELONA

L'Espanyol va intentar en els últims dies viatjar a la capital de Líbia, Trípoli, per disputar-hi un amistós contra l'Al-Ittihad aprofitant l'aturada de la lliga dels partits de seleccions. La data triada era la de di-

vendres, però finalment no es farà el desplaçament. De nou, com va succeir a l'agost en la primera anul·lació del compromís amb el conjunt africà, l'ambaixada espanyola a Líbia i el Ministeri d'Afers Estrangers, en la figura de l'ambaixador José Riera, van desaconsellar emprendre

el vol cap a Trípoli per la instabilitat que hi ha al país, i es va mantenir ferm en les precaucions que ja va expressar dos mesos enrere. I és que la situació política a la capital líbia no és la millor, i fa uns dies va ser detingut un dirigent d'Al-Qaida, acusat de planificar el 1998 els atacs contra les

ambaixades nord-americanes a Kenya i Tanzània.

L'Espanyol tenia la ferma intenció de viatjar i fer un vol llampec d'anada i tornada el mateix dia per complir el compromís amb el conjunt de l'Al-Ittihad, que ja va pagar en el seu dia per avançar el preu de l'amistós. ■

L'Espanyol va visitar Constantine, Algèria, el 30 de juliol passat ■ FERRAN CASALS

Florentino Pérez, Mariano Rajoy, José Luis Rodríguez Zapatero i Alberto Ruiz Gallardón, en una imatge presa fa deu anys ■ EFE

1a divisió. El president blanc ha situat la constructora ACS, referent de l'endeutament privat, en una situació més que delicada al voltant del projecte de gas Castor, causant d'una crisi sísmica

El tracte de favor polític a Florentino sí que té un límit

Òscar Meseguer
ALCANAR

El rostre i el nom de Florentino Pérez apareixien el cap de setmana a les pancartes de la manifestació que va aplegar 6.000 persones contra el projecte Castor a les Cases d'Alcanar. "Florentino, primer les persones", li demanaven. No és un lema que li escaigui gaire, al mandatari blanc, president de la constructora ACS, accionista majoritari (66%) del promotor del projecte, Escal UGS. El Ministeri d'Indústria ha obert una investigació d'urgència després d'haver ordenat aturar la injecció de gas al magatzem per haver ocasionat una escalada de terratrèmols de fins a 4,2 graus Richter que, encara sense danys materials, ha espantat la població de les Terres de l'Ebre i del nord del País Valencià.

L'episodi pot haver fixat un sostre a la llicència de Florentino per fer i desfer i estar sempre al lloc oportu,

perquè fins ara el projecte Castor havia estat un exemple més del tracte de favor polític a un dels homes més poderosos de l'Estat. Un home que, amb una catifa vermella als peus, ha traslladat al futbol la seva particular visió empresarial de la vida.

Un seguit de concessions

El Castor, que aprofita un antic jaciment de petroli davant de la costa de l'Ebre i del Baix Maestrat com a magatzem de gas, es va impulsar l'any 2006 amb el govern Zapatero. És una infraestructura gasística qualificada com d'interès comunitari i d'importància estratègica estatal, ateses les escasses reserves de gas natural. Però quan es va fer aquesta qualificació, a través de la Planificació Energètica 2005-2011, encara no s'havia constatat l'actual tendència a la baixa de la demanda de gas, i el pressupost del Castor estava al voltant dels 500 milions d'euros i no dels més de

1.270 que finalment va haver de reconèixer el Ministeri d'Indústria a l'hora de fixar-ne la futura retribució als promotors. Un sobrecoast que molts mitjans econòmics han posat com a exemple del *modus operandi* del rei del *pelotazo*,

I és que tot plegat ha semblat des del primer dia una maniobra per satisfer el president d'ACS, tant des dels governs del PSOE com del PP. Per començar, ara s'ha sabut que la fase d'estudi ambiental del projecte ja plantejava la necessitat de calibrar possibles efectes sobre les roques i el subsòl durant la injecció de gas. Finalment, però, l'administració va renunciar a aquest requisit. També el govern socialista va eximir Florentino i companyia d'un estudi d'impacte ambiental del gasoducte terrestre del projecte, una exempció que l'Audiència Nacional ha invalidat.

Per la seva banda, l'actual ministre del PP José Manuel Soria va intentar

Sense el tercer gran 'pelotazo'

En el cas probable que el Castor es converteixi en la primera infraestructura d'aquestes característiques que no entra en funcionament a l'Estat, també és previsible que el cas es judicialitzi. Florentino, l'home que el 2002 va canviar la història recent del Madrid amb la requalificació dels terrenys de la Ciudad Deportiva del club i que va ordinar una segona maniobra mestra amb l'obtenció de 30.000 metres quadrats de zona comercial al costat del Bernabéu –sempre amb la connivència de l'Ajuntament de Madrid–,

no ha donat encara cap explicació pública sobre les dificultats en què ha entrat el Castor, però el que està clar és que no renunciarà així com així als 1.300 milions invertits. Ara bé, l'Estat ja li ha recordat que el Castor no tenia encara l'autorització definitiva i, sense aquesta, el ministeri diu que no està obligat a pagar-li la retribució compromesa. Seria massa sagrant que els contribuents anessin pagant la factura d'un Castor fora de combat mentre Florentino engendra el caprici següent a Gareth Bale.

Complicitats

El sobrecoast i els terratrèmols poden posar fi a la connivència de l'Estat

Problemes

ACS es pot haver de 'menjar' part dels 1.300 milions invertits entre Vinaròs i Alcanar

el 2012 frenar el projecte quan se'n va evidenciar el sobrecoast i l'efecte que això tindria sobre el preu del gas: el sector preveu un augment del 8% sobre els costos regulats de la factura a les indústries i als grans consumidors. Però, finalment, Soria no només va accedir a la posada en explotació del nou magatzem, sinó que va modificar la normativa que regula el mercat del gas per facilitar que fos Enagas i no directament ACS qui pogués adquirir a través de subhasta el gas matalàs, la quantitat de combustible fòssil necessària que s'ha d'injectar per aconseguir assentar el dipòsit abans que entri en funcionament.

ACS, convertida en un referent mundial de l'endeutament privat, havia informat prèviament de la seva impossibilitat financera d'adquirir aquest volum de gas, al·legant precisament que les despeses de la infraestructura havien passat dels 500 milions d'euros pressupostats als 1.300 milions amb el projecte acabat. Uns diners aconseguits gràcies a l'emissió de bons avalats pel Banc Europeu d'Inversions i que converteixen en creditors fons sobirans, d'inversió i de pensions de tot el món, segons publicava *La Vanguardia*. Dinou bancs internacionals, entre els quals Bankia i Caixa Bank, en tenen participacions. Què passarà si la planta no pot entrar en operació comercial (el ministeri no ho descarta si no hi ha garantia de seguretat i el sector ho dona per fet) i Escal no torna els diners? Per començar, amb l'aval del banc europeu, repercutiria en la butxaca de tots els ciutadans.

Les últimes concessions de l'Estat a Pérez topaven fins i tot amb les reticències de la Comissió Nacional de la Energia, que no volia instal·lacions que ja no eren necessàries pel descens de la demanda de gas. Ara, amb la sotragada que han infligit els terratrèmols, el ministeri sembla haver dit prou, i fins i tot ha accelerat una auditoria per avaluar el sobrecoast del Castor. La fiscalia de Medi Ambient investiga el cas per si hi ha hagut negligència. I, el que més deu inquietar Florentino, Enagas es podria desdir de l'adquisició del 33% de les accions d'Escal acordada amb Florentino, que esperava obtenir-ne uns 400 milions. ■

Cedit. El jugador, apartat de la disciplina del València per fer unes declaracions contra Djukic i el seus companys, marxaria cedit en préstec amb una opció de compra per 7 milions d'euros

Adil Rami negocia amb el Milan de cara al gener

EL 9
BARCELONA

Adil Rami, apartat de la disciplina del València per unes declaracions incendiàries contra els seus companys i l'entrenador de l'equip, ha acceptat que no pot continuar sota la disciplina del conjunt valencianista i ja busca una sortida de cara al gener.

Ofert a clubs anglesos, italians i de la lliga russa, el central francès està a prop de posar rumb cap al Milan quan es reobri el mercat de fitxatges. Inicialment l'operació tindria forma de cessió i el conjunt llombard es faria càrrec de la totalitat de la seva fitxa fins al 30 de juny, en què tindria una opció de com-

pra que rondaria els 7 milions d'euros, segons va informar la cadena Cope.

Rami i el seu representant s'haurien reunit durant la jornada d'ahir amb intermediaris del club rossoner per encarrilar una operació forçada després del trencament del futbolista amb la institució.

En cas de concretar-se l'operació sobre aquestes xifres, el València sortiria indemne d'un fitxatge que li ha donat prou rendiment, sobretot en la primera temporada de Rami al club de Mestalla. Després d'haver estat proclamat campió de lliga i de la copa francesa amb el Lille l'any 2011, el jugador va aterrar a la ciutat del Túrria a canvi de 6 milions d'euros.

Adil Rami a la ciutat de les ciències de València ■ EFE

ros. Amb Unai Emery a la banqueta, el francès d'origen marroquí es va consolidar a la selecció francesa, amb la qual va disputar l'Eurocopa del 2012.

Bon mercat a Itàlia

A més del Milan, els diaris italians han afirmat els darrers dies que tant el Nàpols com el Roma també viuen molt de prop la situació del central. Especialment el conjunt giallorosso, que aquest curs té a la banqueta Rudi Garcia, també francès i l'entrenador que més suc ha sabut treure d'un defensa amb unes condicions físiques portentoses, però sovint massa impulsiu. Amb tot, San Siro sembla el seu destí més probable. ■

BREUS

Gustavo Poyet dirigit al Sunderland ■ AFP

Poyet, feliç. "Vull demostrar que han triat l'home just; és un reptet enorme, però m'entusiasma afrontar-lo", va dir l'uruguaià en la seva presentació com a tècnic del Sunderland. "Estic segur que els meus jugadors són suficientment bons", hi va afegir. ■ EL 9

Welington, fins al 2015. El central brasiler (34 anys), al Màlaga des del 2008, va firmar un nou contracte que el manté unit al conjunt andalús. ■ EL 9

Federació Catalana de Basquetbol

Regal

Lligues Nacionals Catalanes

ACB i LLIGA FEMENINA 2013

9 i 10 D'OCTUBRE / PAVELLÓ GIRONA - FONTAJAU

REGAL
XXXIV LLIGA NACIONAL CATALANA ACB

ELIMINATÒRIA PRÈVIA
DIMECRES 9 D'OCTUBRE, 21:00h.
FIATC JOVENTUT - LA BRUIXA D'OR

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 21:00h.
FC BARCELONA - GUANYADOR ELIMINATÒRIA PRÈVIA

REGAL
XXV LLIGA NACIONAL CATALANA FEMENINA

FINAL
DIJOUS 10 D'OCTUBRE, 18:45h.
SPAR UNIGIRONA - CADÍ ICG SOFTWARE

2a divisió B. El futbolista del Llagostera ha explotat com a lateral en aquest inici de curs. Després de dues temporades amb un paper secundari, el banyolí s'està reivindicant

Masó ha trobat el seu lloc

G. Freixa
LLAGOSTERA

El creixement de Jordi Masó a les files del Llagostera és innegable. El banyolí va aterrar al Gironès tot just després de sortir de juvenil, i en la primera temporada va sumar només 782 minuts. Dos cursos després, el futbolista llagosterenc ja gairebé ha igualat aquella xifra en només set jornades disputades. Masó ha estat una peça fixa en el bon inici de l'equip de Carrillo i Alsina, com ho demostra el fet que hagi jugat sis partits complets. "Estic molt content, en primer lloc pel gran rendiment de l'equip, i des del punt de vista personal perquè se m'està donant confiança i jo intento aportar el màxim al bloc", destaca el jugador. Sobre aquesta evolució, Oriol Alsina destaca l'aposta que el Llagostera va fer per ell: "Encara és molt jove però sembla que aquest curs ja està totalment adaptat a una categoria tan complicada com la segona divisió B. Aquest curs li hem trobat el seu lloc a l'equip", diu el director tècnic llagosterenc. I és que el canvi de posició so-

Les lesions, l'únic maldecap

El director tècnic, Oriol Alsina, va parlar dels tres últims lesionats de l'equip: Lobato, Aimar i Òscar Álvarez. "En el cas d'AIMAR ens vam espantar perquè pensàvem que tornava la pubàlgia. És una hèrnia engonal, s'haurà d'operar però al cap d'un mes tornarà a l'equip", va explicar. Pel que fa a Lobato, la lesió als isquiotibials encara el tindrà apartat de l'equip unes tres setmanes, el mateix període que s'espera que trigui el capità Òscar Álvarez a recuperar-se dels problemes al genoll que només li han permès disputar el primer partit de lliga. Va ser el 25 d'agost contra el Vila-real a casa (2-0).

bre el terreny de joc ha estat clau en la millora del rendiment de Masó, que ha passat d'ocupar el mig del camp a jugar com a lateral. "És un jugador molt polivalent i aquesta és una de les seves principals caracte-

rístiques, però ara mateix prefereixo que jugui al lateral i no al doble pivot", apunta Alsina. Jordi Masó també és conscient que l'entrada en defensa li ha obert les portes de la titularitat. "Jo volia jugar on fos, però canviar al lateral em feia respecte en el moment que se'm va proposar. Ara mateix, però, em sento molt segur en defensa, en part gràcies a l'ajuda dels companys", diu el futbolista del Llagostera, que precisament jugant en aquesta nova posició va aconseguir el seu primer gol en la lliga amb la samarreta blaugrana després de tres temporades. Va ser contra el Sant Andreu i la diana va valdre per sumar un punt al Narcís Sala (1-1).

Juventut al camp

Masó és l'exemple més clar que els joves comencen a entrar amb força a l'equip llagosterenc. Diumenge, contra l'Hospitalet, els del Gironès van acabar el partit amb una mitjana d'edat de 25 anys i amb cinc futbolistes sobre el terreny de joc que tenen 23 anys o menys. A la banqueta s'hi van quedar Nuhà (20) i Ratti (20). ■

Jordi Masó en l'últim partit de lliga contra l'Hospitalet ■ J.S.

El protagonista

“Estic content perquè l'equip va molt bé, i a nivell personal perquè se m'està donant confiança i jo intento aportar el màxim”

“Passar al lateral em feia molt respecte però ara m'hi sento molt còmode i segur”

Jordi Masó
JUGADOR DEL LLAGOSTERA

BREUS

Detall de la samarreta del curs 2013/14 ■ UE LL.

La samarreta del Llagostera, a punt.

La marca Gedo ja ha entregat la primera equipació al Llagostera i l'equip del Gironès ja la podrà utilitzar si vol en el duel contra l'Atlètic Balears. La principal novetat de la nova samarreta és el blau més clar de les franges horitzontals i la senyera catalana en una de les mànigues. ■ EL 9

Àlex Arimany s'operarà el 20 d'octubre.

El davanter del Figueres Àlex Arimany, que es va lesionar greument els lligaments encreuats durant un entrenament, passarà el 20 d'octubre per la sala d'operacions. El temps estimat de baixa oscil·la entre sis i vuit mesos, depenent de l'evolució. ■ EL 9

Copa Catalunya. El Figueres i el Palamós s'enfronten en la tercera eliminatòria de la segona fase de la competició (a 3/4 de 9). Els locals, amb moltes baixes, intentaran enfonsar més el rival

Un derbi diferent

J. Sebastian / P. Subirana
FIGUERES / PALAMÓS

El Figueres i el Palamós s'enfronten en la tercera eliminatòria de la segona fase de la copa Catalunya (avui, a 3/4 de 9). Un derbi empordanès que arriba en mal moment per als dos conjunts, pels problemes institucionals que viuen els palamosins i per la llista de baixes innumerables per part figuerenca.

Els dos equips ja es van enfrontar en la primera jornada de lliga, el 25 d'agost passat, amb victòria dels jugadors que dirigeix Jordi Guerrero, per 1 gol a 3: "No ens prenem el partit

amb ànim de revenja. Cada enfrontament és únic, una final, i els vivim intensament. Ho donarem tot per obtenir la victòria, tot i els impediments que tenim en forma de baixes", analitza el tècnic del Figueres, Xavi Punsí, que no vol que les absències que tindrà per afrontar l'eliminatòria siguin una excusa: "Faré les rotacions que les baixes em permetin. En el meu equip tothom juga i segurament hi participarà algun jugador juvenil", hi va afegir l'entrenador de Vilafant, que no podrà disposar de Micaló, Ureña, Cornellà i Arimany -tots, lesionats-, Pol i Ferran

Altres partits

Ascó-Nàstic.

20.00 h Díaz Melero

Cerdanyola-Rubí.

20.30 h Caballero León

Muntanyesa-Prat.

20.30 h Oliva Bueno

-sancionats-. Mabil i Murga seran dubte.

D'altra banda, el Palamós arriba al duel en plena crisi institucional -el seu president va deixar el càrrec ahir- i més atent en els aspectes extraesportius. Tot i això, els jugadors palamosins volen treure l'or-

gull i afrontar aquest matx especial amb condicions: "Faré un equip competitiu, tot i que hi haurà rotacions i entraran els jugadors menys habituals en la lliga [Bayona, Valls, Maik, Marc García o Vila]", va explicar l'entrenador del Palamós, Jordi Guerrero, que només tindrà la baixa de l'extrem Dani Fernández. "Serà un partit molt diferent al de la lliga. El Figueres hi arriba en clara línia ascendent", hi va afegir Guerrero.

L'equip que es classifiqui sabrà el rival de la propera eliminatòria demà mateix en el sorteig que es farà a les 12 del migdia. ■

Bonaventura lluita una pilota amb Subi ■ JOAN SABATER

La prèvia

“No ens prenem el partit amb ànim de revenja. Cada matx és únic, una final, i els vivim intensament”

Xavi Punsí
ENTRENADOR DEL FIGUERES

“Serà un partit molt diferent al de la lliga. La Unió hi arriba en línia ascendent pel que fa al seu joc”

Jordi Guerrero
ENTRENADOR DEL PALAMÓS

Marxa enrere. Un dia després d'anunciar als mitjans que seguiria en el càrrec per revertir la situació, Miquel Aguilar s'ho repensa i deixa de ser el màxim mandatari en favor de Pérez

Aguilar deixa la presidència i Joan Pau Pérez el rellevarà

P. Subirana / J. Sebastian
PALAMÓS

Miquel Aguilar va anunciar ahir al vespre, en roda de premsa, la seva renúncia al càrrec de president del Palamós. La dimissió d'Aguilar ha estat forçada a conseqüència de les discrepàncies sorgides en plena crisi institucional, que ha suposat la desaparició de la figura del director esportiu, Oriol Alsina, i les queixes amargues de l'afició, i sobretot de la plantilla, per la falta de recursos econòmics amb només dos mesos transcorreguts de la temporada. Amb el ja expresident de l'entitat també marxaran els directius Moisès Huertas i Joan Barba, responsable de l'àrea econòmica, que es quedarà al club fins al gener per garantir una bona transició amb el seu relleu.

El club també va aprofitar per anunciar el nou màxim mandatari, Joan Pau Pérez, que fins ahir era el vicepresident primer i exmembre de la junta de la Fundació Esportiva Palamós –al juny va sig-

Panoràmica de la roda de premsa d'ahir a Palamós, amb Aguilar i Pérez –en segon terme– a la taula ■ LLUÍS SERRAT

Miquel Aguilar, dos anys i quatre mesos en el càrrec

Miquel Aguilar va accedir al càrrec de president del Palamós el juny del 2011, amb l'equip a primera catalana. Aguilar va ser vicepresident en l'etapa com a màxim mandatari d'Emili Caballero

i de Juli Torrent, precisament el seu antecessor, que va haver d'abandonar el càrrec per motius de salut. En el primer any, Aguilar va poder celebrar el retorn a tercera, gràcies a

l'ascens administratiu de l'Espanyol B a segona B. L'any passat, després de viure una situació convulsa, en plena lliga i donant baixes a jugadors, l'equip es va mantenir.

nar la fusió del futbol de base amb el club degà.

4 o 5 baixes a jugadors

En unes tres setmanes es convocarà una assemblea de socis per explicar el nou projecte i es preveu que els nous directius que entrin a l'entitat provinguin de l'antiga Fundació Esporti-

Les reaccions

“La cosa que hauria canviat en aquests anys és l'ascens de rebot a tercera. Això ens va provocar un deute que encara s'està pagant”

“Mai vaig demanar a Oriol Alsina que posés diners. L'equip és bo, fet que s'ha demostrat en l'inici de lliga”

Miquel Aguilar
EXPRESIDENT DEL PALAMÓS

“Farem un equip d'acord amb les nostres possibilitats. El Palamós ha de ser un referent”

Joan Pau Pérez
PRESIDENT DEL PALAMÓS

va Palamós: “Farem un equip d'acord amb les possibilitats econòmiques del club. Tot i això, el Palamós ha de ser un referent a la comarca, no és cap contradicció”, va afirmar el nou president, Joan Pau Pérez, que va avisar que es donaran entre quatre i cinc baixes a jugadors de la plantilla per alliberar la càrrega econòmica que representen.

Juntaament amb els canvis que es van produir en l'equip directiu del club, el delegat dels últims anys del Palamós, Antón Suñer, va deixar també el seu càrrec. Josep Fàbrega assumirà el rol que va deixar l'exàrbitre de futbol. ■

Les estadístiques

Golejadors

NOM	EQUIP	PART.	GOLS	MITJ.
Forgas	Rubí	8	7	0.88
Ó. Muñoz	Cornellà	8	7	0.88
Nils	Muntanyesa	7	6	0.86
Pedro	Terrassa	8	6	0.75
S.Triguero	Vilafranca	7	5	0.71
Javi Revert	Palamós	8	5	0.63
J. Sánchez	Europa	8	5	0.63
Manel Sala	Manlleu	5	4	0.80
Chicho	Palamós	7	4	0.57
Roland	Muntanyesa	7	4	0.57
Arimany	Palamós	6	3	0.50
Ferran Vila	Rubí	7	3	0.43
Vives	Vilassar	7	3	0.43
Zambudio	Rubí	7	3	0.43

Porters

NOM	EQUIP	PART.	GOLS	MITJ.
Burgada	Muntanyesa	7	4	0.57
Varo	la Pobla Maf.	5	3	0.60
Ortega	Terrassa	8	5	0.63
Chiné	Ascó	8	6	0.75
Barragán	Manlleu	8	7	0.88
Segovia	Rubí	8	7	0.88
Rafa Leva	Europa	8	8	1.00
Santi Pérez	Santfeliuenc	8	8	1.00

La radiografia de 3a divisió

FIGURA

Sergi Moreno Ascó

El davanter va marcar els seus dos primers gols de la temporada. L'estrena golejadora de Sergi Moreno va ser clau per a l'Ascó, que va vèncer (1-2) el Gavà.

LA DADA

9

punts fora de casa

El Figueres va aconseguir al camp del Castelldefels la tercera victòria fora de casa (0-1). La temporada passada, els figuerencs van vèncer només en cinc ocasions en total, i és que van sumar només el doble de punts que tenen.

VALORACIÓ

↑
La Muntanyesa i el Rubí continuen a la part alta de la taula i mantenen la primera i la segona posició, respectivament.

?
Reaccionarà en breu el Santboià? Els d'Alberto Fernández són cuers amb només un sol punt en vuit jornades.

↓
El Palamós perd pistonada respecte a la part alta de la classificació. El degà, a més, travessa una crisi institucional.

LES XIFRES

3 **EQUIPS**
encara no han guanyat: la Grama, el Castelldefels i el Santboià.

31 **GOLS**
s'han fet en aquesta vuitena jornada del campionat de lliga.

3 **VICTÒRIES**
visitants hi ha hagut entre tots els partits de la jornada.

7 **DIANES**
sumen els dos pitxixis: Òscar Muñoz (Cornellà) i Ernest (Rubí).

A FONTS

Professor del grau en ciències de l'esport de la FPCEE Blanquerna - Universitat Ramon Llull (AntoniNF@blanquerna.url.edu)

Antoni Nello

Amb l'esport, no tot s'hi val

La grandesa de l'esport és innegable. No cal enumerar un cop més les seves aportacions, tant pel que fa a qui el practica com per a qui gaudeix de les seves manifestacions públiques. Tampoc es pot menysprear el seu impacte social, generant complicitats d'aficionats i legítimes competències entre participants i clubs. Ni la seva repercussió econòmica, ja que se'l pot considerar una gran empresa, ben articulada, que genera llocs de treball i de negoci amb l'aportació d'un producte, la manifestació de l'esforç físic de l'home, que, combinat amb la seva gestió intel·ligent i coresponsable, obté unes cotes de rendiment excepcionals i enlluernadores. Un producte volgut per la nostra societat feta d'homes espectadors, en una societat en xarxa mediàtica i immediatitzada.

Aquesta mateixa grandesa ens ha portat, també, a ser molt tolerants amb els esportistes, de vegades també amb els seus entrenadors i preparadors, i encara i també amb alguns clubs esportius o federacions. És com si el resultat, l'obtenció de victòries, de rècords, de medalles, esdevingués l'únic fi de la pràctica esportiva, per damunt de qualsevol mitjà i amb independència de qualsevol altre fi propi d'aquesta pràctica esportiva regulada.

Crec que de vegades ens hem enecat amb els resultats, mostrant i cridant als quatre vents les grandeses dels nostres esportistes, dels nostres clubs esportius o de les nostres federacions, ocultant o silenciant, en canvi, alguns aspectes que els desmereixien.

Aquesta ceguesa s'ha d'acabar. Per molts motius. Perquè cal entendre la pràctica esportiva en la seva globalitat, no reduir-la només a l'obtenció de resultats. I perquè cal assumir plenament la importància social que ha adquirit la pràctica esportiva, especialment d'alta competició, que ha esdevingut mirall i referent per a moltes persones, joves i no tant; persones que són cridades a viure com a ciutadans, complint-ne tots els seus deures, mentre observen, atònits, com el món esportiu, i en ell els seus ídols, sembla de vegades regit per altres criteris.

Hem assistit a greus problemes relacionats amb la pràctica esportiva competitiva i mediàtica, problemes que han omplert diaris i informatius. Cal afrontar-los seriosament, denunciar-los i arraconar-los per, sobretot, con-

No només el marcador, i les marques i rècords, hauria de regir l'actuació en el món de l'esport ■ EL 9

rear una millor consciència col·lectiva, consciència que implica els esportistes i tots aquells que n'envolten la pràctica, sense oblidar la mateixa ciutadania.

Alguns fets són il·lustratius. Han estat prou tractats. Aquí només ens cal fer-ne memòria.

El dopatge, una plaga mal resolta. No només pel que representa de transgressió i de perill

S'ha entendre l'esport en la seva globalitat, no reduir-lo només a l'obtenció de resultats

sanitari sinó també per la imatge que dona a la societat de recurs a substàncies perilloses per tal d'obtenir prestacions particulars. Però sobretot, al meu entendre, perquè constitueix la més alta vulneració del principi mateix que regeix la pràctica esportiva que, combinant talent, esforç i entrenament, pretén mostrar grans prestacions físiques, individuals i col·lectives, que han de reflectir fidelment l'esperit d'aquella màxima, "més ràpid, més alt, més fort", que va utilitzar el baró de

Coubertin en encetar els moderns Jocs Olímpics per lloar-ne la grandesa i excel·lència.

Les tècniques d'entrenament. De vegades, segons sembla, constitueixen sessions de tortura de la personalitat per tal de portar un esportista, certament amb el seu consentiment, cal no oblidar-ho, vers el màxim de la prestació esportiva. Cal l'entrenament, l'esforç pautat i dirigit. Però entrenar deu voler dir acompanyar i ensenyar els esportistes a aconseguir les millors prestacions possibles; mai, però, vulnerant-ne la dignitat.

La gestió de les entitats esportives. Algunes d'elles esdevenen emblemàtiques, representen un col·lectiu ciutadà i nacional, i tanmateix estan regides per principis de gestió lliure i privada, fins al punt de trobar-se en fallida i prenent, aleshores, que administracions públiques n'assumeixen el desastre.

El tractament mediàtic dels esdeveniments esportius. No només es tracta de la retransmissió sinó també de la corrua de comentaristes que alimenten la polèmica, quan no la creen, fins a cotes lamentables de veritable

enverinament de l'opinió pública. La responsabilitat dels mitjans de comunicació és cada cop més gran, i no n'hi ha prou amb amagar-se darrere la llibertat d'opinió, ni invocar la legítima varietat de mitjans que fa que cadascú pugui recórrer a aquell que és del seu grat. Hi deu haver límits que cal posar a la participació en l'àgora pública. No tot es pot dir,

Cal un observatori ètic de l'esport que marqui les exigències per a tot el relacionat amb ell

ni de qualsevol forma.

I els mateixos esportistes. Els agrada ser famosos, per tant han de ser conscients que són famosos. Avantatges i inconvenients d'una vida pública que els ha premiat amb reconeixement i admiració, a més de guanys de vegades ofensius per al comú dels mortals. Però en qualsevol cas, hi ha d'haver la responsabilitat inherent a aquesta condició, tant pel que fa als deures ciutadans, també fiscals, com pel que concerneix a la imatge que transme-

ten i de la qual s'alimenten moltes persones.

I la llista podria seguir. Seria llarga. I demanaria matisos, certament. Però el que volem expressar és la necessitat de mantenir obert el debat sobre els límits ètics d'una pràctica esportiva competitiva, mediàtica i immediatitzada.

És un debat que s'encén davant de situacions puntuals, el frau fiscal d'algun jugador de futbol, la tristesa d'alguna estrella galàctica que no se sent ben tractada al seu club, la denúncia d'algun entrenador per vexació dels seus pupils, la persecució d'alguna xarxa de dopatge sistemàtic. Però apagada la flamarada, tornem al silenci.

Caldria crear un observatori ètic de l'esport. Una instància que marqués i difongués les exigències indefugibles per a tota persona o entitat relacionada amb el món de l'esport. Una institució "arbitral" que generés, amb els recursos adients, i les persones competents, una cultura de la pràctica responsable de l'esport i ajudés a discernir els casos conflictius. I això perquè amb l'esport, no tot s'hi val. ■

Cinc anys i cinc

BÀSQUET D'ELIT • La Lliga Catalana ACB que es juga a Fontajau torna el bàsquet masculí del més alt nivell a la ciutat i a la demarcació de Girona **REFERENT** • Merescudíssim i necessari, entre avui i demà es retrà homenatge a Darryl Middleton

Jordi Plà Comas
GIRONA

“Si parlem del bàsquet català des d'un punt de vista històric, Girona i Fontajau hi són.”

La síntesi de l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont, feta ahir en la presentació de la Lliga Catalana és inqüestionable. Si a més d'una cita ocasional passa també per ser una veritat arrelada i encara present en la societat gironina, es veurà avui i demà quan es juguin la semifinal (Penya-Manresa) i les finals –Uni-Cadí i el Barça contra el vencedor del partit

d'avui– de les lligues nacionals.

El màxim nivell

Cinc anys i cinc mesos després de l'últim partit en l'ACB del Club Bàsquet Girona –aleshores, sota la denominació d'Akavayu–, el bàsquet d'elit masculí torna a la ciutat i a la demarcació.

Ho fa amb la disputa de la 34a Lliga Catalana, un tí-

tol que enguany es juguen només entre els tres representants del país en la Lliga Endesa.

Molt encertadament, la final es farà al mateix pavelló i en el mateix dia que la final femenina. Molt desencertadament, la semifinal entre la Penya i el Manresa es jugarà avui, vint-i-quatre hores abans d'una final contra el Barça i a tres dies que els badalonins i els manresans s'enfrontin en la jornada inaugural de l'ACB. Els modestos, els que han de calcular al mil·límetre els esforços i les energies, obligats a jugar tres partits en menys de cinc dies.

Més enllà de píffies, el bon aficionat té sobrats motius per parar atenció al que hi haurà a la pista: el trio exterior Vives-Ventura-Barrera, la facilitat per anotar de Shurna i el retornat Miralles al Fiac Jovenut, per exemple. O la mà d'Eriksson i Larsen i la qualitat de Monroe a La Bruixa d'Or, així com les novetats d'enguany del Barça, Pullen, Papanikolaou, Nachbar, Lampe i Dorsey, de perfil diferent i molt particular en alguns

casos. I més enllà dels resultats, el joc d'avui és per injectar-se il·lusió.

El protagonista

“En el bàsquet català, també en el vessant ciutadà –proseguia Puigdemont en el seu discurs–, hi ha el Darryl Middleton, que quan se l'ha necessitat sempre hi ha sigut.”

L'homenatge al gironí nascut a Queens (Nova York) vertebrarà els dos dies de bàsquet que es viuran a

Fontajau. Avui, amb el partit entre exjugadors del Barça –Solozabal, Esteller, Epi, Norris...– i del Girona –Pardo, Solana, Espinosa, Fernández...–, en què el pivot jugarà una part amb cada equip. Demà, en el descanç de la final, hi ha programat l'acte pròpiament de l'homenatge,

en què, entre altres sorpreses, se li retiraran la samarreta. ■

D'esquerra a dreta, John Shurna, Dominic Waters i Marcelinho Huertas ■ JOAN SABATER / QUIM PUIG / ACBMEDIA

Avui a les 21.00 h Fiac Jovenut - La Bruixa d'Or Manresa

FIATC JOVENTUT

9 Nacho Llovet	P	2m02
10 Albert Miralles	P	2m08
12 Nik Cochran	B	1m92
14 Albert Ventura	E	1m91
16 Guillem Vives	B	1m92
17 Sitapha Savané	P	2m01
21 Tariq Kirksay	A	1m99
22 John Shurna	AP	2m04
24 Àlex Barrera	E	1m95
34 Joseph Dovoé	E	1m93
43 Àlex Suárez	AP	2m05

Tècnic: **Salva Maldonado**

LA BRUIXA D'OR MANRESA

4 Joan Creus	B	1m85
5 Josh Asselin	P	2m10
8 Marcus Eriksson	A	1m96
11 Àlex Hernández	E	1m89
12 Oliver Arteaga	P	2m07
14 Salva Arco	E	1m95
17 Dominic Waters	B	1m85
22 Max Kouguere	A	1m98
24 Rasmus Larsen	AP	2m12
31 H. Giannopoulos	A	2m00
32 Darryl Monroe	AP	1m98

Tècnic: **Borja Comenge**

Demà a les 21.00 h Final contra el Barça

FC BARCELONA

00 Jacob Pullen	B	1m81
6 Joey Dorsey	P	2m03
8 Víctor Sada	B	1m92
9 Marcelinho Huertas	B	1m90
10 Àlex Abrines	A	1m98
14 Marko Todorovic	AP	2m08
16 K. Papanikolaou	A	2m03
23 Mario Hezonja	A	2m01
30 Maciej Lampe	AP	2m10
34 Bostjan Nachbar	AP	2m06
44 Ante Tomic	P	2m15

Tècnic: **Xavi Pascual**

mesos després

Protagonistes

“La competició no està situada en un bon moment ni per a nosaltres ni per al Manresa perquè podem jugar quatre partits en vuit dies”

“No podem agafar de referència el partit que vam guanyar de 29 al Manresa, en la pretemporada això acostuma a passar”

Salva Maldonado
ENTRENADOR DEL FIATC JOVENTUT

“Arribem prou preparats i afortunadament amb tota la plantilla a punt per començar la temporada oficial”

“El partit és ideal per saber en quin nivell estem i veure fins a quin punt hem millorat”

Borja Comenge
ENTRENADOR DE LA BRUIXA D'OR

“El bàsquet a Girona és viu per la tossuderia de la gent de base; veus que ompliran Fontajau”

Carles Puigdemont
ALCALDE DE GIRONA

D'homenatge a homenatge

J. Plà Comas
GIRONA

Alguns ho intuïen però ningú no s'ho volia creure: el partit de *play-off* de quarts de final de l'ACB 2007/08 entre l'Akasvayu Girona i el DKV Joventut, jugat a Fontajau el diumenge 18 de maig del 2008 al migdia, va ser l'últim del més alt nivell disputat a Girona.

Una victòria sensacional de l'equip gironí (91-83), “un partit molt gran, el millor de la temporada contra el millor equip de la lliga”, en paraules de l'entrenador de l'Akasvayu, Pedro Martínez. Dels protagonistes directes d'aquell partit, avui seran al pavelló Borja Comenge, aleshores assistent de Martínez i actual entrenador de La Bruixa d'Or Manresa, i Darryl Middleton.

El pivot va poder disputar només 2:22 minuts, en el segon quart, perquè en la lluita pel rebote va rebre un cop de Moïso que li va provocar un profund trau a la cella que va requerir sis punts

Marc Gasol i l'equip, aplaudint a Fontajau, el 18 de maig del 2008 ■ LLUÍS SERRAT

Amb sentiment

En l'últim partit d'ACB a Fontajau, Girona va retre tribut a Ramon Sitjà. Ara és el torn de Middleton

de sutura. Demà, en les files del Barça hi jugarà Víctor Sada, l'altre home present en aquell partit.

Hi haurà, també, molts dels 4.751 especta-

dors que segons l'estadística es van asseure a les graderies. Aficionats i entesos que aquell dia van retre tribut en el descanç del partit a Ramon Sitjà, el fundador del Sant Josep, antecessor del CB Girona, i que ha dedicat prop de vuitanta anys de la seva vida al bàsquet. Espectadors d'excepció que recordaran el partit de Marc Gasol, “sublim, per guardarlo; ha demostrat que el seu nivell és excepcional, molt complicat de definir”, deia Pedro Martí-

nez, referint-se als 25 punts, 10 rebots, 8 assistències i 44 de valoració de l'actual pivot dels Grizzlies.

Gent que avui aplaudirà a cor que vols Middleton i que l'endemà d'aquell dia van llevar-se llegint Josep Amat, propietari de l'Akasvayu i president del club, que deia que “era molt pessimista.” Alguns ho intuïen però ningú no s'ho volia creure, era l'avançada del trist final que se certificarà pocs dies després. ■

Bàsquet. El president espanyol va parlar de “model federatiu esgotat”

Joan Fa no està d'acord amb Sáez

EL 9
GIRONA

El president de la federació catalana, Joan Fa, va aprofitar la presentació de les lligues catalanes d'ahir per contradir José Luis Sáez, president de l'espanyola, que en un fòrum fet a Madrid, dilluns, va assegurar que “el model tradicional federatiu està esgotat”, fent referència a la disminució de les aportacions públiques. Fa va ser taxatiu: “No em semblen bé, aquestes afirmacions. Qui ha format els jugadors i les jugadores que han fet guanyar Espanya en els campionats de l'estiu? Els clubs, i jugant campionats que es fan gràcies a les federacions. No sé de quines federacions parlava, però suposo que no ho feia de la nostra: 1.800 àrbitres, 2.500 partits per setmana, més de 500 clubs. I si avui presentem un patrocinador (Regal) deu voler dir alguna cosa.” ■

L'acte institucional

EL 9
GIRONA

La presentació de les lligues catalanes masculina (34a edició) i femenina (25a) va tenir lloc ahir al migdia al Saló de Descans del Teatre Municipal de Girona.

L'acte, que es va aprofitar per presentar la firma d'assegurances Regal com a nou patrocinador de la federació catalana, fou copresidit per l'alcalde de la ciutat, Carles Puigdemont, i pel president de la Federació Catalana de Bàsquet, Jaume Fa, i entre les nombroses autoritats i

assistents hi havia el secretari general de l'Esport, Ivan Tibau. No hi van faltar representants dels cinc clubs participants, fossin els mateixos presidents o destacats directius, a més de la pràctica totalitat de la plantilla de l'Spar Uni Girona, club organitzador de les lligues, i Tània Pérez com a representant de la del Cadí ICG Software. També van assistir a l'acte diverses persones representatives del bàsquet gironí, com ara Alfred Julbe, Trifon Poch, Gerard Darnés i, especialment rellevant i significatiu, Ramon Sitjà. ■

Autoritats polítiques i esportives, amb Anna Carbó (Spar) i Tània Pérez (Cadí ICG), ahir ■ LLUÍS SERRAT

Darryl Middleton JUGADOR DE BÀSQUET

“Vaig venir a Europa pe

LLEGENDARI · És el jugador professional més veterà (47 anys i 25 a Europa) i l'homenatjaran durant la Lliga Catalana, tot i que ell no vol retirar-se **LONGEVITAT** · “Aprofitar l'estiu per entrenar el que no podia fer durant la temporada m'ha ajudat” **ATOTES** · “Sempre he sortit a la pista amb la mentalitat que no hi ha cap rival superior”

Toni Romero
GIRONA

Pocs jugadors en el món posen tan d'acord tothom com Darryl Middleton (Queens, Nova York, 21-7-1966). 25 anys d'exemplar carrera professional –que, per ell, no s'ha acabat– a Europa el fan una llegenda tant a Girona –on ha jugat fins i tot a la LEB Bronze– com a Barcelona o a Atenes. Avui i demà l'homenatgen per una trajectòria tan llarga com fàcil –per ell– d'explicar.

Homenatge? Si no s'ha retirat. No, però no tinc equip i tinc 47 anys. És la primera vegada que em passa en 25 anys i se'm fa estrany entrenar-me sol a primers d'octubre. És una mica tard. Potser d'aquí a dos o tres mesos surt alguna cosa, però si no, no passa res, continuaré entrenant-me sol i treballant al restaurant.

Com l'han convençut? Perquè aquests actes no li van gaire... Per mi és difícil. No sóc una persona donada a això. Serà molt bonic i molt important per a mi, però 25 anys enrere mai no m'ho hauria imaginat. Està molt bé, però no m'agrada parlar en públic ni ser el centre d'atenció. Bé, seran set minuts.

Quin és el secret per ser professional fins als 47 anys? Els estius. Són molt importants per entrenar, per tocar aspectes de la preparació que difícilment pots fer durant la temporada, amb partits, viatges i entrenaments col·lectius. En aquests tres o quatre mesos pots fer de tot, els teus moviments, entrenar-te dur... A mi m'ha ajudat molt durant la resta de l'any.

Molt bé, però després d'haver jugat en el Barça o el Panathinaikòs i d'haver guanyat molts diners, d'on surt la motivació per mantenir la disciplina personal? Temps enrere, hi havia gent que em deia: “Tu no pots fer això o

allò altre.” “No pots tirar de fora...” I aquest *no pots* se'm posava a dins. El repte de desmentir-ho m'ha ajudat. Sí, puc tirar de fora de la zona. “No pots jugar fins als 40.” Doncs sí, he jugat fins als 40. I sé que encara puc jugar contra qualsevol a LEB Or o en algun equip ACB. No salto com quan tenia 25 anys, però puc ajudar en els entrenaments i jugar uns minuts, tot depèn de l'equip. A Alacant era conscient que tenia a davant Taylor [Copenrath], el millor pivot de la LEB Or. Conec el meu rol.

Per què no està jugant? Va tenir una proposta del Lleida. Sí, però el club havia tingut problemes econòmics i després del que he viscut a Alacant o a Giro-

“Tinc al cap continuar jugant. Cada dia vaig al gimnàs, sol, però m'agradaria poder tocar la pilota”

na, no vull tornar-hi a passar. Vull una vida més normal. Ja no tinc vint anys i no m'agraden les mentides. Ja n'he viscudes moltes, en aquest món.

El molesta que li ofereixin contractes per entrenar? No. Si em volen per entrenar i em va bé, hi aniré, com he fet amb el Gran Canària. I amb Pedro Martínez ha estat dur. Dues sessions al dia, cinc dies. Em pensava que serien quatre o cinc dies i van ser tres setmanes. Però he estat molt bé.

Quan va arribar a Turquia fa 25 anys, la seva idea era quedar-se a Europa o tornar? Vaig venir a Europa pensant que tornaria als Estats Units. Però Atlanta [l'equip que tenia els seus drets a l'NBA] tenia molts jugadors i era difícil en-

trar-hi. Vaig parlar amb el meu agent per si traspassaven els meus drets, però no va ser així.

Quan s'adona que farà carrera a Europa? A Sevilla vaig veure clar que podia jugar a Europa molts anys. A Itàlia i en el primer any a Girona encara tenia la idea de tornar als Estats Units.

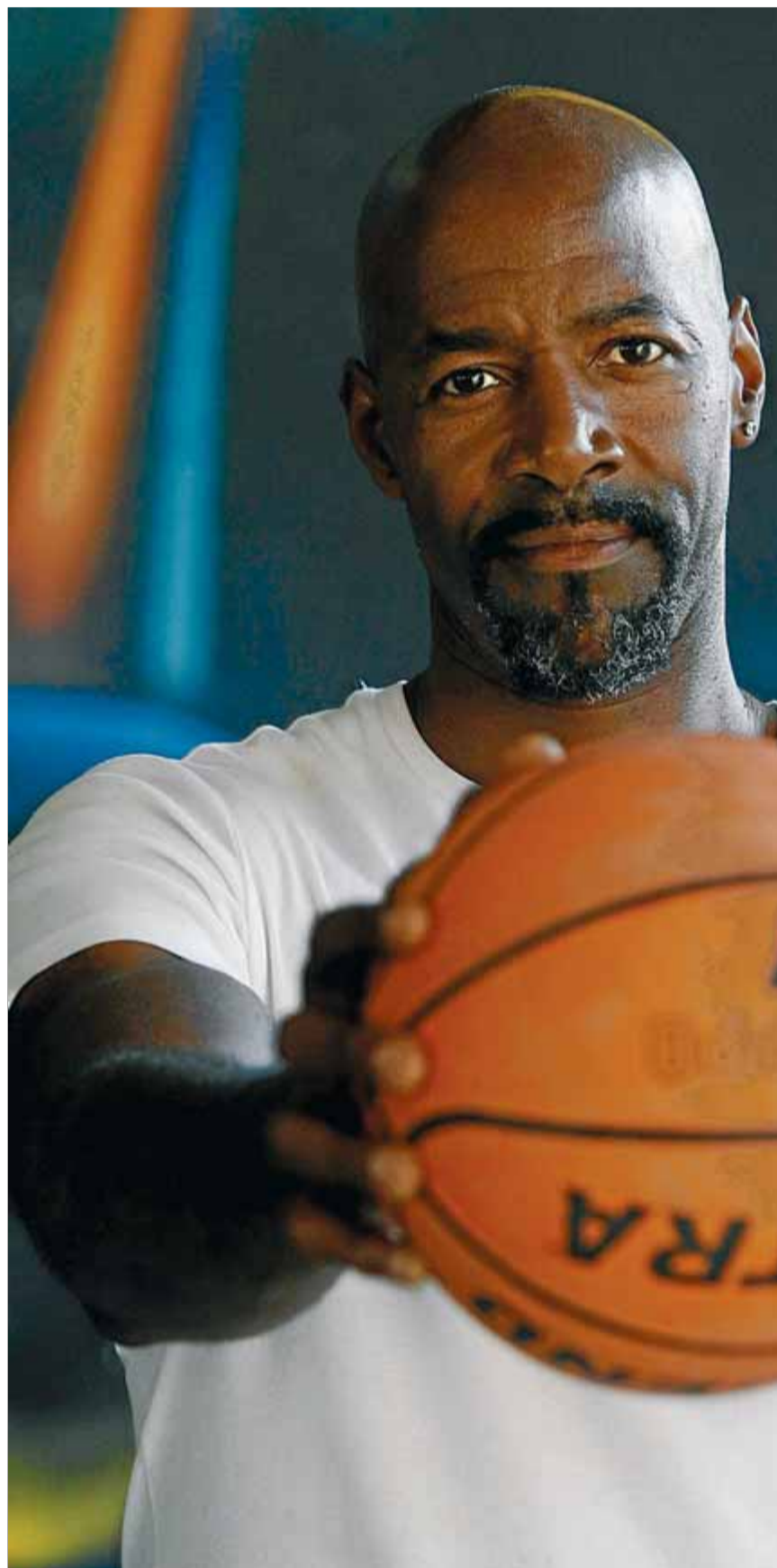
Dels llocs d'Europa on ha viscut, on tornaria i on no? Per mi, Espanya és el millor lloc d'Europa. I Barcelona i Girona, sobretot. Atenes també és molt bonic. En canvi, a Mersin, a Turquia, no hi viuria. Impossible.

Sabrà viure sense bàsquet o sempre hi haurà bàsquet? Em costa de dir, perquè tinc al cap continuar jugant. Cada dia m'entreno sol a Alacant, gimnàs, cursa, *spinning*... però no faig bàsquet. M'agradaria poder tocar pilota però allà només hi ha un equip d'EBA a Benidorm. Conec els entrenadors i m'han demanat si vull jugar, però mai no he pensat en l'EBA. Si vull fer un entrenament col·lectiu o tirar, és l'única possibilitat, però no és el mateix la LEB Or que l'EBA.

Anys enrere no pensava en un futur com a entrenador. I ara? Sí, però és complicat obrir-se pas, sobretot aquí.

Quan el públic valora tant el seu esforç i el seu compromís, creu que és perquè aquests valors no són freqüents? És que quan veig una pilota a terra, no penso, m'hi llanço! Però no tots els jugadors ho fan i per això agrada quan algú lluita al cent per cent sempre. Per això a molts entrenadors els agrada com sóc. Saben que vaig a totes en tots els entrenaments, en cada partit. Tu creus que si no fos així Pedro Martínez m'hauria trucat? Segur que no.

S'ha adonat que dels seus cinc últims equips només el València sobreviu? Què en pensa? Molt malament. És molt trist ju-

gar tot l'any per uns objectius i que després no hi hagi diners i es desfaci l'equip. Pels jugadors, però també pels seguidors. A Alacant ens seguien a tot arreu en el *play-off*. Quinze hores de cotxe per anar a Osca. I després, les il·lusions trencades.

El bàsquet està malalt? Crec que sí. No sé què ha passat

en cinc anys però tot ho guanya el Barça o el Madrid. No hi ha oportunitats per als altres. Ni a l'ACB, ni a l'Eurolliga, on guanyen el Panathinaikòs i l'Olympiacòs. Hi hauria d'haver més equilibri. Avui és impossible que el Manresa guanyi la lliga.

Girona és la ciutat d'Europa on ha viscut més temps. Li ha do-

pensant a tornar”

Darryl Middleton, ahir, moments abans de l'entrevista ■ LLUÍS SERRAT

poso a la cuina, no és per fer hamburgueses. M'hi puc estar cinc, sis o set hores, perquè faig coses complicades. Després d'entrenar-me, a la cuina. Com a molt, alguna pel·lícula.

Quan deixi de jugar, no li fa por tenir massa hores lliures?

Les passaré cuinant. Ara sóc al gimnàs de 2/4 de 8 fins a les 9 del matí i després em fico a la cuina del restaurant.

Disfruta menjant el que cuina?

És que no m'ho menjo mai. Res. He cuinat moltíssim, però després d'estar tot el dia als fogons, amb les olors, me'n passen les ganes.

I així, què el satisfà de la cuina?

Que qui s'ho menja ho trobi bo i m'ho digui. Cuino per a milers de persones! [exagera i riu]. Cada any tota la plantilla de l'equip on jugo ve cinc o sis vegades a menjar a casa. Ja fa quinze anys que ho faig, en equips diferents, i a tots els agrada. Segur?, els pregunto. Que sí, diuen.

Té un restaurant a Alacant. Es planteja anar-hi a viure?

Sí, és un lloc interessant per viure-

Del que estic més orgullós és dels dos anys que vaig compartir amb Marc Gasol, d'haver vist com es convertia en un monstre de jugador

hi. No és com Girona, però em va sortir l'oportunitat de muntar aquest negoci amb una persona molt intel·ligent, que entén de cuina i que sintonitza amb el meu estil. I ara m'hi puc dedicar.

Què li va més bé a la cuina: arròs, postres...?

De tot, faig de tot. El meu soci és molt bo en la carn. Jo faig peix, postres, amanides de diferents tipus...

Tornant al bàsquet, hi ha algun rival tan bo que l'hagi desesperat?

No. Quan era petit i començava, el meu entrenador em va dir: "Sempre que afrontis un partit, sigui el que sigui, has de voler ser el número 1 en tot." Sempre surto amb aquesta mentalitat: no hi ha cap jugador superior. Però he topat amb rivals duríssims. Joe Arlauckas era boníssim en atac. O Michael Ansley. O Dino Radja, molt gran, molt bo.

De tots els bases amb els quals ha jugat, amb qui s'ha entès més bé?

Vols dir com el que feien Pablo Laso i Joe Arlauckas? És relatiu, depèn molt dels sistemes i de per qui vulgui jugar l'entrenador. Però, per exemple, m'encanta jugar amb Sada o San Emeterio. Són del meu estil, de molta energia, de molta lluita.

Tots els seus exentrenadors diuen que vostè és un cas únic. Hi ha un entrenador únic per a vostè?

Tots t'aporten coses, tots són diferents. A Turquia l'entrenador del Cukurova [Halil Üner] era com el meu pare. Va fer molt per mi, un jove de 22 anys que sortia per primera vegada de casa. La seva dona anava sempre amb l'equip i parlava anglès. Si no fos per ell, no hauria continuat allà. Forma part de la meua vida. I també tinc un gran record de l'ajudant d'Obradovic, Dmitris Itoudis. Era com el meu germà, un gran amic.

De quin president té més bon record?

Per mi el millor ha estat Joaquim Vidal, de Girona. Portava el club amb molt rigor, sempre sabia què passava i era molt seriós amb els seus compromisos. Però no parlava gaire anglès [riu], només *good fly* i algunes coses més.

De què està més orgullós després de 25 anys de bàsquet?

Dels dos anys que he compartit equip amb Marc Gasol. Quan li sobrava pes, ningú creia que jugaria a l'NBA, però després ha estat una millora constant, dia a dia, fins a convertir-se en un animal, un monstre de jugador que va dominar l'ACB. I després, cap a l'NBA. M'agrada que una persona lluiti, tingui ambició i treballi fort. Amb talent no n'hi ha prou. Quan en Marc i jo jugàvem a Girona, jo deia que en cinc anys ell seria un dels millors pivots de l'NBA i ningú s'ho creia. Jo devia ser l'únic. I mira, tenia raó.

La seva residència oficial és a Girona. El dia que Catalunya voti... Visca Catalunya!

...si vol ser independent d'Espanya, votarà?

Jo no sento la política com una cosa propera.

Una manera fàcil d'esquivar-me.

És que no hi he pensat, en això. Però entenc que la gent s'ho plantegi i m'està bé que la gent pugui decidir el seu futur, ho veig normal.

Si Catalunya fos independent, jugaria amb Espanya o amb Catalunya? On jugaria Marc Gasol?

Supercopa femenina. Va remuntar onze punts i un triple de Murphy li va donar el títol

L'Avenida s'endú el primer trofeu del curs

P. AVENIDA 62

RIVAS 57

PERFUMERÍAS AVENIDA: Robinson (17), Rezan (14), Murphy (21), Fernández, Xargay (5) -cinc inicial-, Rodríguez (5), Abalde, Ortiz, Pina i Thomas. 18/37 de 2, 3/11 de 3 (2 Murphy i 1 Xargay), 17/18 tirs lliures, 34 rebots (10 Rezan) i 15 assistències (7 Xargay).

RIVAS ECÓPOLIS: Eldebrink (15), Nicholls (12), Bermejo (2), Casas (5), Allison (14) -cinc inicial-, Ocete (5), Gimeno (2), Schumacher (2), Gil i Quevedo. 19/50 de 2, 3/12 de 3 (Ocete, Eldebrink i Casas), 10/14 tirs lliures, 30 rebots (7 Nicholls i Allison) i 12 assistències (3 Casas i Eldebrink).

PARCIALS: 9-16, 18-17 (27-33), 19-11 (46-44), 16-13.

COMENTARI: el Perfumerías Aveni-

da va guanyar el primer títol estatal de la temporada del bàsquet femení, la supercopa, i va revalidar el guardó que ja havia aconseguit els tres últims anys. No ho va tenir fàcil perquè el Rivas, de la mà de Nicholls i Allison, va sortir esperitat i va tenir fins a onze punts d'avantatge (16-27, 14'). A poc a poc, les locals -el partit es jugava a Salamanca- van anar imposant el seu joc interior, amb Robinson i Rezan i, ben dirigides per Xargay, van començar a remuntar a partir del 23-33. Murphy va començar a carburar i un bàsquet de Rezan va completar un 15-3 que avançava l'Avenida (38-37, 25'). Allison i Eldebrink van sostenir el Rivas en l'últim quart i es va arribar al desenllaç amb tot obert (57-57, 1:44 abans del final). Després de dos atacs improductius per part de cada equip, un triple de Murphy va situar el 60-57 23 segons abans del final. L'Avenida no va fer falta i va consentir que Gimeno, sola, llancés un triple des de la cantonada per forçar la prorroga, que no va entrar. Murphy va ser la jugadora més valuosa. ■

BREUS

Fridzon i Ricky ■ EL 9

El CSKA derrota els TWolves de Ricky.

El CSKA de Moscou va derrotar els TWolves de Ricky Rubio en un amistós jugat al Target Center per 106-108 en la prorroga. Pels de Messina, Milos Teodosic va ser el millor, amb 26 punts i 9 assistències, i set homes més van anotar en dobles figures. Pel que fa als locals, Ricky Rubio va fer 10 punts i 3 assistències. ■ EL 9

Bertrams i Rost no començaran.

L'escorta del Bilbao Dairis Bertrams serà baixa un parell de setmanes per un problema al bíceps femoral, i l'aler del Canàries Levi Rost haurà d'estar uns vint dies inactiu per culpa d'un fort hematoma intern amb possible ruptura fibril·lar al bessó esquerre. ■ EL 9

Dimitri Flis debuta amb victòria.

L'exjuga-

dor de la Peña i del River Andorra va ser el líder de l'Ekaterinburg en el debut de la lliga russa, en guanyar el Temp-Sumz per 77-84 amb 23 punts (4/5 triples) i 4 rebots seus. ■ EL 9

Darius Songaila apunta al Lietuvos.

Sense equip després que la temporada passada va fer 16,7 punts, 6,5 rebots i 2,1 assistències en 25,1 minuts amb el Donetsk en la lliga VTB, el pivot lituà Darius Songaila (2m04, 1978) podria reforçar el Lietuvos, classificat en la fase prèvia per a l'Eurolliga. ■ EL 9

Carl English ja no pertany a l'Estudiantes.

El club madrileny i l'escorta canadenc Carl English (1m91, 1981) han rescindit de mutu acord el contracte que els unia. English, que fa dues temporades va jugar a la Peña, va ser el màxim anotador de la passada Lliga Endesa, amb 17,2 punts per partit, amb un 39% en triples. ■ EL 9

Sanció a la Bundesliga.

La lliga alemanya, en clar creixement, és un exemple. Dos jugadors de l'Oliver Baskets i el Phoenix Hagen que es van barallar en un partit han estat sancionats amb 2.000 i 2.500 euros respectivament. ■ EL 9

nat més vostè a Girona o la ciutat a vostè?

Totes dues coses són certes. Jo he treballat molt pel bàsquet de Girona, en cada partit, en cada entrenament. Però m'han estimat molt i sempre han estat molt per mi.

Què fa Middleton quan no s'entrena ni cuina?

Si no queda temps! Que quan em

Els blaugrana Nikola Karabatic i Víctor Tomàs intenten aturar un atac del Fraikin Granollers, amb Álvaro Ruiz i Grundsten ■ JUANMA RAMOS

Lliga Asobal. El FC Barcelona queda com a líder en solitari després de superar amb claredat el conjunt granollerí, que va resistir mentre les forces el van acompanyar

Malson del Granollers

GRANOLLERS 20

BARÇA 34

FRAIKIN GRANOLLERS: Schulz, Pujol, García (1), A. Pérez (3), Solé (3), Salinas (5, 1p.), Grundsten (1) -equip inicial-; E. Pérez, Blanxart, Capdevila (1), M. García (1), Campos, Reixach (1 p.), Sastre (p.s.), A. Ruiz i Del Arco (3).

FC BARCELONA: Saric, Noddesbo (1), Tomàs (8), Sarmiento (1), Stranovsky (2), Karabatic (5), Lazarov (3) -equip inicial-; Sterbik (p.s.), Juanín (2), R. Entreríos (1), Sorhaindo (1), Ariño, Gurbindo (1), Rutenka (6, 1p.), Viran i Balaguer (2).

PARCIALS: 3-3, 5-4, 6-6, 8-10, 10-13, 10-17, 14-19, 15-22, 15-25, 16-28, 18-31 i 20-34.

ÀRBITRES: Casado i Vera. Exclusions: Salinas (15'), Grundsten (21'), A. Pujol (28') i Campos (53'), per part del Granollers; i Viran (5' i 14'), Sorhaindo (12'), Entreríos (32') i Lazarov (50' i 54').

PÚBLIC: 3.250 espectadors.

Xavier Agustí
GRANOLLERS

Somiar és gratis i el BM Fraikin Granollers afron-

Els protagonistes

“Els meus jugadors ho han donat tot amb il·lusió i treball. Les conclusions són positives”

Toni García
ENTRENADOR DEL GRANOLLERS

“No hi havia aquest ambient des de la final de la recopa. Al final, ens tremolaven les cames”

Raúl Campos
CAPITÀ DEL GRANOLLERS

“Avui hem fet, sense cap mena de dubte, el millor partit d'aquesta temporada”

Xavi Pascual
ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

“Estàvem molt motivats. El Granollers ha aguantat mentre ha tingut forces”

Víctor Tomàs
CAPITÀ DEL FC BARCELONA

tava aquest derbi pel lideratge amb la màxima il·lusió, però el FC Barcelona va donar un cop de puny sobre la taula i va demostrar qui és l'amo i senyor d'aquest campionat. El conjunt granollerí va plantar cara mentre les forces el van acompanyar, però mantenir el ritme blaugrana en ple funcionament està a l'abast de molt pocs conjunts i els locals ho van acabar pagant. De fet, els 14 gols d'avantatge suposen la màxima diferència entre tots dos equips en un derbi de la lliga Asobal

Granollers. Per consol dels locals, el Barça no va poder arribar als 40 gols que acreditava de mitjana en les cinc jornades anteriors.

Amb el discurs del tècnic ben assumit, el Granollers va saltar a la pista sense cap mena de complex, va posar en pràctica el joc que el caracteritza i pràcticament sense errades es va anotar un primer parcial de 5-3 (9'). El joc era molt vistós i el Barça, castigat per les exclusions, no podia exercir el seu domini enfront un

equip granollerí molt intens, que tenia amb Schulz a la porteria un dels seus principals baluards. El conjunt local va començar a fer rotacions i Toni García va demanar el primer temps mort (6-8) al primer símptoma de cansament. Els locals encara van resistir alguns minuts, però de mica en mica la maquinària blaugrana es va anar engrixant. El Granollers era conscient que el Barça el pot fer un descosit en uns minuts d'inspiració i això és el que va succeir en el

tram final de la primera meitat. Karabatic i Tomàs, els dos jugadors més escridassats pels aficionats locals, van ser també els més incisius. L'equip de Xavi Pascual, a còpia de contraatacs, es va apuntar un parcial final de 0-4 i va marxar als vestidors amb mitja feina feta (10-17). Un càstig excessiu pels mèrits dels granollerins.

Reacció efímera

Amb forces renovades, el Granollers va tornar a la pista disposat a complicar-li la vida al Barça i amb

Lliga Asobal Jornada 6

Granollers - Barça **20-34**
Ademar Lleó - Naturhouse **avui**
Aragón - Valladolid **avui**
Bidasoa - Port Sagunt **divendres**
Cangas - Juanfersa Gijón **dissabte**
Guadalajara - Villa Aranda **dissabte**
Puente Genil - C. Encantada **dissabte**
Anaitasuna - BM Huesca **diumenge**

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Barça	12	6	6	0	0	231	136
Granollers	10	6	5	0	1	160	151
Naturhouse	7	5	3	1	1	155	130
Cangas	7	5	3	1	1	135	132
Ademar Lleó	6	5	2	2	1	136	143
Anaitasuna	5	5	2	1	2	135	120
Valladolid	5	5	1	3	1	128	121
BM Huesca	5	5	2	1	2	115	115
Juanfersa Gijón	5	5	2	1	2	116	130
C. Encantada	5	5	1	3	1	125	144
Port Sagunt	4	5	2	0	3	129	139
Guadalajara	3	5	1	1	3	119	126
Aragón	3	5	1	1	3	132	140
Puente Genil	3	5	1	1	3	115	143
Villa de Aranda	1	5	0	1	4	117	147
Bidasoa	1	5	0	1	4	112	143

La propera (19-10-13)

Ademar Lleó-Guadalajara; Villa de Aranda-Puente Genil; C. Encantada-Granollers; Barça-Anaitasuna; BM Huesca-Bidasoa; Port Sagunt-Cangas; Juanfersa Gijón-Aragón; Naturhouse La Rioja-Valladolid

La dada

Els 14 gols suposen la diferència més àmplia del Barça a Granollers

un parcial de 4-1 (14-18) va retallar diferències. La remuntada, però, va ser un miratge i el Barça en un tres i no res va respondre amb la mateixa moneda. L'entrada de Rutenka, amb tres gols consecutius, va resultar providencial (14-22) i l'entrenador local es va veure forçat a demanar un altre temps mort per tancar la sagnia. El Barça, però, ja anava desbocat. La seva defensa es va convertir en un mur infranquejable, Saric va millorar els registres de la primera meitat, Rutenka, instal·lat en el pivot, va prendre el relleu de Karabatic en l'aspecte anotador i el capità, Tomàs, continuava volant des de l'extrem. Les diferències es van anar incrementant, però Toni García es va mantenir fidel a la seva filosofia. En els últims minuts va posar en pista set jugadors formats en el planter i amb una mitjana d'edat que amb prou feines supera els 23 anys. Tot i l'avantatge final, el derbi va deixar molt bones sensacions a tots plegats. L'afició local, mentre els seus van resistir, va gaudir de valent i va marxar convençuda que l'equip els pot donar moltes alegries aquesta temporada. ■

Atletisme. La IAAF l'amença amb una sanció de quatre anys per dopatge

Marta Domínguez, un altre cop sota sospita

El 9
BARCELONA

Marta Domínguez, ara retirada i durant molts anys el principal baluard de l'atletisme espanyol femení, s'intenta escapar de les greus acusacions de dopatge que recauen sobre ella i que la federació internacional (IAAF) no vol deixar passar, tot i que l'atleta ja està retirada i s'ha aprofitat de la seva antiga glòria per fer política al PP al cau del Senat. Com que ni la federació espanyola ni el Consell Superior d'Esports (CSD) actuen contra l'atleta, implicada en l'operació Port i amb un passaport biològic ple d'irregularitats, la IAAF ha decidit tirar pel dret i amenaçar-la amb una sanció exemplar de quatre anys. Així ho va confirmar un portaveu de l'organisme internacional al diari *El Mundo*.

La IAAF va proposar ara fa uns mesos una sanció de dos anys, l'habitual per als casos de dopatge, però, davant del silenci dels organismes espanyols, al juliol va canviar de postura i va amenaçar amb una sanció més gran. El grup d'experts de la federació internacional entén que les variacions hematològiques en el passaport biològic de la fondista tenen com a fonament "altament probable" les pràctiques dopants. ■

Ciclisme. La novena edició, que ja té les inscripcions obertes, es farà del 27 d'abril al 2 de maig i serà la més llarga de la història: 700 quilòmetres

Primers passos de la Titan Desert 2014, amb Garmin

B.S.
BARCELONA

Més de dues mil persones ja han tingut l'oportunitat de tastar la duresa del desert en les vuit edicions disputades de la Titan Desert, una prova per etapes al Marroc consolidada com una de les curses més difícils i imprevisibles del món. Els primers passos de la novena edició es van fer ahir, a Barcelona. A més de la capital catalana, la prova es presentarà en set ciutats més arreu de l'Estat.

El primer, i potser un dels més importants, és l'anunci del seu nou patrocinador principal: Garmin. La marca líder de dispositius amb tecnologia GPS aplicada a diversos sectors amplia l'aposta pel ciclisme i, a més de ser la patrocinadora principal d'un dels equips capdavanters de l'UCI Pro Tour, apadrinarà la prova de referència del desert africà. Des d'ahir ja està obert el període d'inscripció a una cursa que s'ha fet gran perquè, a més de participar-hi especialistes de primer nivell en el món de la BTT, s'ha convertit, cada vegada més, en un repte vital per a molts esportistes amateurs que es prepararan per acabar-la.

700 quilòmetres
La Titan Desert es disputarà del 27 d'abril al 2 de maig, amb sortida de Mi-

Fèlix Dot en un moment de la presentació d'ahir a Barcelona ■ TITAN DESERT BY GARMIN

Les reaccions

“Els ciclistes tornaran a sentir la duresa del desert. És una experiència única que recordaran tota la vida”

Fèlix Dot
DIRECTOR GENERAL RPM EVENTS

“És un orgull oferir suport a una prova amb tant de prestigi com la Titan Desert, en la qual l'orientació té un paper fonamental”

“Requereix un gran esforç per part dels participants per assolir el seu principal objectiu: ser «finishers»”

Salvador Alcover
DIRECTOR GENERAL GARMIN IBERIA

delt, al peu dels Atles —sí, també hi ha muntanya, i molta, a la Titan Desert—, per completar de nord a sud un recorregut de 700 quilòmetres (el més llarg de tota la història de la cur-

sa) en sis etapes entre els campaments de haimes que l'organització prepara, en alguns casos enmig del desert. Una altra de les novetats que es van donar a conèixer ahir, de caràc-

ter més tècnic, és la inclusió d'un tram de navegació, el Pas Garmin, en què els participants s'hauran de guiar mitjançant el GPS, sense cap senyal en el recorregut. ■

Comunicació. El CAR de Sant Cugat debat sobre la relació entre els esportistes d'elit del centre i els mitjans de comunicació

Reflectir tot l'esforç

El 9
SANT CUGAT DEL VALLÈS

El CAR de Sant Cugat va organitzar una taula rodona per debatre sobre la relació dels esportistes d'elit que hi ha en el centre i els mitjans de comunicació. L'acte es va emmarcar dins el 25è aniversari del CAR. Amb Ernest Riveras

fent de moderador, van participar en la xerrada Josep Maria Casanovas, de *l'Sport*; Isabel Bosch, de TV3; Francesc Aguilar, de *El Mundo Deportivo*; Tomàs Guasch, de *Marca*; Ferran Espada, de *El 9 Esportiu*; el secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, i el director del CAR, Joan Fontseré. Es va par-

lar dels èxits dels esportistes del centre, la majoria d'esports anomenats minoritaris, i de la seva poca presència als mitjans. De la dificultat per sortir habitualment als diaris, les ràdios o la televisió més enllà de quan tenen èxit en la cita olímpica. Es va comentar la influència que pot tenir el CAR als

Els participants en el debat del CAR ■ JUANMA RAMOS

mitjans, de com fer més promoció dels esportistes, tant de la preparació com

dels seus resultats, i de com es pot reflectir tot el seu esforç als mitjans. ■

BREUS

Flecha, ciclista del Vacansoleil ■

“M'acomio amb un gran somriure”. Joan Antoni Flecha, que diumenge passat va anunciar la retirada com a ciclista professional, va fer balanç de la seva temporada al Vacansoleil holandès: “Aquest any he pogut córrer les curses que més m'agraden i, tot i que no he assolit una gran victòria, crec que he estat molt consistent i sòlid.” El ciclista va admetre que s'ha pogut retirar en un moment magnífic. “Puc mirar enrere i somriure”, hi va afegir Flecha. ■ EL 9

Homenatge a Pedro Torres a Cunit. Amb motiu del 40è aniversari de la seva victòria al gran premi de la muntanya al Tour de França del 1973, la vila farà un homenatge a Pedro Torres. L'acte es farà el 20 d'octubre i començarà a la sala municipal. El mateix Torres rebrà el mallot de líder de la muntanya, enviat expressament per l'organització del Tour. A la una del migdia hi haurà una pedalada popular. Antics ciclistes, com ara Josep Pérez Francés, Josep Pesarrodona, Gabriel Saura, Jordi Mariné i Josep Florencio, han confirmat l'assistència a l'acte. ■ EL 9

Comença a fer la Mitja, en marxa. El programa esportiu Comença a fer la Mitja de Granollers va engegar dilluns amb un miler d'inscrits. Aquest és un programa d'entrenaments de dilluns, dimecres i divendres, per preparar-se per a la mitja maratón del 2014, que es farà el 3 de febrer. ■ EL 9

BREUS

Inicien l'europeu individual guanyant.

Marc Duran (DKV Borges) va guanyar el primer partit del seu grup de la prova individual de l'europeu de tennis de taula. Va vèncer per 3-0 Hilal Hasanov (Azerbaidjan). Gàlia Dvorak (Mataró Quadis) també va començar guanyant en el seu grup en superar per 3-1 Rufat Guliyeva (Azerbaidjan). Sara Ramírez (Fotoprix Vic) ha entrat directament en el quadre final de les 32 millors. En dobles, Marc Duran fa parella amb Jesús Cantero, i va guanyar els austríacs Plattner i Storf (3-0). ■ A.C.

El Vilanova aixeca la primera supercopa.

El CE Vilanova i la Geltrú va assolir la primera supercopa del corfbol català després d'imposar-se per la mínima (17-18) al KC Barcelona, el vigent campió de lliga. Al descans ja s'hi va arribar amb avantatge vilanoví (7-10) i, tot i que el conjunt d'Albert Vidanya va capgirar el resultat, un parcial final de 2-3 va deixar la victòria a Vilanova. ■ EL 9

Sergi Fernández, tres setmanes de baixa.

El porter del Barça d'hoquei sobre patins Sergi Fernández estarà aproximadament tres setmanes de baixa després que es confirmés que té una lesió muscular en l'adductor llarg de la cuixa esquerra. Sergi Fernández es va fer mal en la primera meitat de la final de la supercopa d'Espanya i va ser substituït a la mitja part. ■ EL 9

El Barça presenta Matías Pascual.

El FC Barcelona va presentar l'argentí Matías Pascual, un mig de 24 anys que prové del Liceo. L'acte no s'havia pogut fer abans perquè el jugador estava amb l'Argentina en el mundial d'Angola, on va ser subcampió. Pascual ha jugat les dues últimes temporades en el conjunt gal·lec i arriba al Barça per ajudar a guanyar títols. ■ EL 9

Política esportiva. La llei obligarà els esportistes a superar un control mèdic determinat per tramitar la fitxa federativa en centres reconeguts per la SGE a partir de la temporada 2014/15

Tots els federats hauran de passar una revisió mèdica

I. Mullor / F. Espada
BARCELONA

La tràgica mort d'un esportista en el triatló Challenge Barcelona-Maresme de diumenge, afegida a la que es va produir la setmana passada en la mitja marató de Sant Cugat del Vallès, ha reobert el debat sobre les mesures mèdiques que han de prendre els participants en proves de màxima exigència física. Sovint es distingeix entre els practicants amb llicència federativa i els anomenats populars. Es dona per fet que els esportistes que han tramitat una fitxa han hagut de passar, prèviament i obligatòriament, una revisió mèdica. Però res més lluny de la realitat.

Fins ara, les federacions esportives no s'han vist obligades a exigir que els seus afiliats passin un control mèdic. No hi havia cap llei uniformadora que ho legislés. D'aquesta manera, cada ens federatiu podia fer el que considerés més convenient. Les federacions catalanes de futbol, ciclisme i atletisme, per exemple, tenen establert que els afiliats hagin de presentar un certificat mèdic conforme han passat una revisió i, en canvi, la de triatló no ho demana, encara que ho recomana.

Tot i això, les condicions canviaran a partir de

Carolina Routier, en una imatge d'arxiu ■ EL 9

Disparitat

La Federació Catalana de Triatló no exigeix revisió per a la llicència i la de ciclisme sí

la temporada 2014/15, com va confirmar ahir el secretari general de l'Esport, Ivan Tibau. També va deixar clar que la mesura no es pren a corre-cuita a causa dels últims accidents, sinó que la secretaria general de l'Esport (SGE) fa tres anys que s'hi

dedica en una tasca conjunta amb el Departament de Salut. El 2010 es va elaborar un decret llei que a principi de l'any que ve s'acabarà de desenvolupar.

La normativa preveu que els federats passin una revisió mèdica obligatòria.

Els controls s'adequaran a l'esport a partir d'unes pautes. És a dir, que els que pretenguin obtenir la llicència de la Federació de Natació hauran de passar les proves diferents que els que la vulguin de la Federació de Vòlei Platja, posem pel cas. La periodicitat també diferirà.

Els exàmens s'hauran de fer en centres mèdics acreditats per la secretaria general de l'Esport, que s'hauran hagut d'adaptar per realitzar les proves que s'exigeixin. La xarxa de serveis de medicina esportiva és amplia arreu del territori i no es preveu que els esportistes hagin de fer desplaçaments de llarga distància. En els pròxims mesos es determinaran els centres habilitats.

En principi, el cost de la revisió l'haurà d'abonar l'esportista directament o bé s'inclourà en el preu final de la llicència. En aquest sentit, la SGE és conscient que hi haurà un increment econòmic, però creu que no es poden escatimar recursos en prevenció de riscos de salut.

La mesura que impulsarà la secretaria general de l'Esport és pionera a l'Estat espanyol, però es preveu que a poc a poc es vagi implantant arreu del territori. El procés serà més lent per la falta d'una xarxa de centre mèdics esportius especialitzats. ■

Tennis. L'olotí es va imposar al rapitenc en la primera eliminatòria de l'últim Màsters 1.000 de la temporada i avui jugarà la segona eliminatòria contra Fognini, botxí seu la setmana passada

Robredo venç Montañés a Xangai

EL 9
XANGAI (XINA)

Tommy Robredo jugarà la segona eliminatòria del Masters 1.000 de Xangai un cop superada la primera contra Albert Montañés, el seu company en el quadre de dobles. L'olotí, setzè favorit, es va imposar en dos sets (6-4 i 6-1) i

56 minuts de joc al rapitenc, al qual ha guanyat en els sis partits que han jugat com a professionals. Robredo s'enfrontarà avui mateix a l'italià Fabio Fognini, el rival que la setmana passada el va derrotar en la primera eliminatòria del torneig de Pequín. Serà el sisè enfrontament entre tots, quatre dels

quals els ha guanyat l'olotí. La jornada d'ahir va tenir la participació dels caps de sèrie amb números alts. Milos Raonic (10), Kei Nishikoi (12) i Nicolás Almagro (15) continuen endavant, mentre que Richard Gasquet i Gilles Simon (13) van quedar eliminats. Avui entren en joc els principals favo-

rits: Novak Djokovic (1) s'enfrontarà al català Marcel Granollers; el mallorquí Rafa Nadal (2) jugarà contra Alexandr Dolgoplov; el valencià David Ferrer (3) s'enfrontarà a Lukas Rosol; Tomas Berdych jugarà contra Feliciano López, i Roger Federer s'enfrontarà a Andreas Seppi. ■

Tommy Robredo, en una imatge d'arxiu ■ AFP

El GEiEG es disposa a obrir joc ■ LLUÍS SERRAT

Rugbi. Els grupistes, sense Tommy Garcia, inicien el segon curs en la primera estatal amb Isma Moraleda un altre cop a la banqueta

El GEiEG comença aquest dissabte una nova etapa

Borja Sánchez
GIRONA

Canvi i continuïtat alhora. El GEiEG juga dissabte el primer partit de lliga amb el filial de la Santboiana, en la primera jornada d'una competició, la primera estatal, que té els dies comptats perquè desapareix a final de curs. I ho fa amb Isma Moraleda un altre cop a la banqueta grupista. Després de dirigir dos anys l'equip, es va fer càrrec de la direcció esportiva i va fitxar Tommy Garcia, el tècnic de l'ascens però que ja el curs passat es va incorporar a l'estructura de la federació espanyola –va compaginar els dos càrrecs–, i que aquest any ja es fa càrrec

El Torroella i el GEiEG femení, a primera catalana

El GEiEG juga dissabte a les 16.30 a Palau. Tot just després l'equip femení començarà la primera catalana, amb Coral Vila, que fins al febrer no començarà la lliga de la divisió d'honor femenina –l'any passat va haver de jugar una promoció per mantenir la categoria–. La

temporada passada ja es va fer primer una competició i després l'altra, en lloc de compaginar-les. L'endemà, diumenge, serà el Torroella Senglars el que jugarà el primer partit de lliga. Serà a la primera catalana i contra el Barça B. En l'àmbit català, aquesta temporada hi ha

nous equips de la demarcació, que té els representants següents: el Banyoles en la segona catalana (debuta diumenge a Manresa) i el GEiEG B i la Garrotxa, que es veuran les cares en la primera jornada, i el Ripoll RC, que jugarà a Vic com a local contra l'Osona.

rec de la direcció esportiva d'Espanya. Un altre cop al camp Moraleda, exjugador d'INEF, CEU i BUC, amb qui va guanyar el primer títol universitari ja com a entrenador, té el repte de conjuntar un equip en ple relleu generacional que tant

pot ser que pugui de categoria –els tres primers pugen directament, i el quart juga la promoció d'acens– com que baixi a primera catalana. Cap problema. El tècnic sap que està immers en un procés que ha d'acabar abans o després a la segona

categoria estatal.

Projecte 2015

“Hi havia dos senyors competitius i consolidats”, va dir Moraleda sobre la situació del rugbi quan es van marcar les pautes del projecte. Aleshores es va mar-

La prèvia

“És l'últim any de la primera estatal. I tenim un grup de veterans que fins ara duïen el pes i un de joves que tenen més disponibilitat”

“Si podem fer un equip equilibrat serem a dalt. L'objectiu és ser a divisió d'honor B, però la realitat ens posarà al lloc”

“S'ha de relativitzar el fracàs i l'èxit. Si els jugadors no tenen nivell per ser a dalt necessitem més temps. I el GEiEG en poc temps hi serà”

“Amb Tommy vam començar un projecte fins al 2015. I en dos anys tot el que hem fet està força bé”

Isma Moraleda
ENTRENADOR DEL GEiEG

Toti Bes, a Girona, després de l'UTMB ■ JOAN SABATER

Poliesportiu. Es farà els dies 18 i 19 d'octubre amb Toti Bes i Marc Pinsach

Sisena mostra d'audiovisuals de muntanya i aventura

El 9
AMER

Amer capitalitzarà els dies 18 i 19 d'octubre els esports a l'aire lliure amb la sisena edició de la Mostra d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura Cingle de Santa Brígida, amb *Un camí entre les pedres*, amb Jordi Tosas, divendres, i *A contrapèl*, amb Marc Pinsach, dissabte. En tots dos casos serà a les deu de la nit al Casal Parroquial i amb entrada gratuïta. Dissabte al matí es durà a terme un *training camp* a càrrec de dos dels referents de les curses de muntanya i d'esquí de la demarcació, Toti Bes i Marc Pinsach; les places són limitades i les inscripcions són a càrrec dels organitzadors de les activitats. Dissabte a la tarda hi haurà un rocòdrom inflable per a infants, gratuït, a la plaça de la Vila. ■

Ciclisme. Serà la cinquena de les vuit proves del calendari en un cap de setmana en què també hi ha Terra de Comptes i Abads a Ripoll

La copa gironina de BTT, a Porqueres

El 9
GIRONA

Superada la primera meitat de les proves de la copa gironina de BTT, la competició de referència de la tardor arriba dissabte, a Porqueres, amb dos recor-

reguts, com és habitual, de 35 i 25 quilòmetres de pista i corriol; a més dels circuits per als nens i nenes de les categories de promoció. Pel que fa la competició, Umbert Almenara és el líder de la general amb 4 punts de marge sobre el

seu company de Bicis Esteve, Roger Argelaguer.

Diumenge, a Ripoll, es farà la marxa cicloturista Terra de Comptes i Abads, amb recorreguts de 116 i 90 quilòmetres pel Ripollès, el Berguedà i la Cerdanya. ■

Umbert Almenara és el líder de la general ■ EL 9

Resistència. La prova es farà aquest cap de setmana i ha recaptat més de 55.994 euros

Tot a punt per al primer Oncotrail

El 9
PALAGRUGELL

La primera edició de l'Oncotrail tindrà dissabte que ve a Palafrugell el tret de sortida. Es tracta d'una cursa per recaptar fons destinats als hospitals de la demarcació de Girona per a l'adequació de les sa-

les on els malalts del càncer reben la quimioteràpia. L'organitza la fundació Oncolliga i té 102 quilòmetres de recorregut. Els equips participants, formats per un mínim de 6 persones i que haviem de recaptar 1.000 euros com a mínim, van recollir un total de 55.994 euros. ■

Política i esport

Un club txetxè al servei d

TEREK KREMLIN • Irònicament, els rebels txetxens identifiquen el Terek Grozni com un club del Kremlin i no de Grozni, evidenciant així la seva llunyania de les aspiracions de llibertat txetxenes **KADÍROV** • El club va ser presidit per Akhmat Kadírov, l'home fort del Kremlin a Txetxènia i assassinat pels rebels el 2004, al qual ha succeït el seu fill Ramzan

Ramon Usall
BARCELONA

La república de Txetxènia és, avui, part integrant de la federació russa. Tot i així, l'anhel independentista del poble txetxè continua ben viu, fet que converteix aquest territori en un dels maldecaps principals dels regents del Kremlin. De fet, la genètica rebel defineix els txetxens des del mateix inici de l'ocupació russa del seu territori, cap al segle XVIII. Des d'aleshores, les revoltes populars han estat recurrents i, recentment, han provocat dos conflictes bèl·lics que han imposat la sobirania russa sobre el territori txetxè.

Grozni, la capital txetxena, ha estat, durant les dues darreres dècades, escenari d'intensos combats entre els rebels independentistes i les forces russes lleials a Moscou. És la mateixa

Grozni on va néixer el principal club que ha representat històricament el modest futbol txetxè, el FK Terek Grozni, un equip que deu el seu nom al riu que rega la capital txetxena.

Aquest club va ser fundat amb el nom de Dinamo de Grozni l'any 1946, en plena repressió estalinista contra el poble txetxè, que va ser massivament deportat sota l'acusació d'haver col·laborat amb el nazisme, una cortina de fum que pretenia reprimir el seu anhel nacionalista. Com tots els Dinamos de l'antiga URSS, el de Grozni era un equip vinculat a la policia soviètica. Ben aviat, però, el club va canviar la seva denominació adoptant, el 1948, la de Nef-tianik (Petroler) per assumir, el 1958, el seu nom definitiu, el de Terek Grozni. Durant les seves primeres dècades d'existència, el Terek va passar sense pena ni glòria per les categories regionals del futbol soviètic.

El 1991, enmig del procés de desintegració de la Unió Soviètica, els independentistes txetxens, liderats pel general Djokhar Dudàiev, van proclamar la república txetxena d'Ítxkèria, mai reconeguda per la nova federació russa, que s'entestava a mantenir la sobirania de Moscou sobre la regió caucàsica. El canvi en les coordenades geopolítiques del territori va provocar que el Terek Grozni abandonés les desaparegudes lligues regionals soviètiques per passar a competir, el 1992, a la segona divisió russa.

La decisió de Boris Ieltsin d'atacar Txetxènia per recuperar el control efectiu del territori va provocar, el 1994, l'inici d'una guerra devastadora entre rebels i forces russes que es va perllongar fins al 1996 i que va tenir, ja amb Putin al Kremlin, un segon episodi igualment mortífer en el posterior conflicte bèl·lic que es va produir entre el 1999 i el 2000.

Orígens.

El club va ser fundat amb el nom de Dinamo de Grozni l'any 1946, en plena repressió estalinista contra el poble txetxè, que va ser massivament deportat sota l'acusació d'haver col·laborat amb el nazisme, una cortina de fum que pretenia reprimir el seu anhel nacionalista.

L'esclat de la primera guerra txetxena va provocar la desaparició del Terek Grozni, que no va competir entre el 1995 i el 2000 a causa de la inestabilitat existent a la regió, controlada pels rebels i atacada constantment i de manera ferotge per les tropes russes.

La recuperació del control de Grozni i del conjunt de Txetxènia per part de les forces del Kremlin va provocar el naixement d'un nou club que pretenia esdevenir l'hereu de l'històric Terek i que, per això, en va adoptar la denominació. Tot i així, a l'origen de la refundació del club hi havia la voluntat de les noves autoritats txetxenes prorusses de mostrar una certa normalitat social i política en un territori on, tot i l'aparent derrota dels rebels, continuaven les accions de guerrilla dels independentistes txetxens, refugiats a les muntanyes del país però encara amb un ampli su-

El president Ramzan Kadírov amb Maradona. A sota l'estadi del Terek. Al costat, el màxim mandatari i els seguidors. A la dreta, la copa que va guanyar el club el 2004 ■ AP PHOTO /MUSA SADULAIEV

del Kremlin rus

port entre la població local.

El nou Terek va néixer, doncs, impulsat pel govern de la república de Txetxènia, que era fidel a Moscou i que estava encapçalat per Akhmat Kadírov, un antic guerriller independentista durant la primera guerra txetxena (1994-1996) que en la segona (1999-2000) s'havia canviat de bàndol i havia ofert els seus serveis als russos. Kadírov va ser, en un primer moment, cap de l'administració russa de Txetxènia fins que, el 2003, va ser proclamat formalment president de la nova república txetxena integrada a la federació russa.

El nou Terek era, doncs, un instrument del govern prorús i gairebé un projecte personal d'Akhmat Kadírov, com deixa ben clar el nom oficial del club: Club de Futbol Republicà A. Kadírov Terek Grozni. El club entroncava amb la història del futbol a Grozni reclamant l'herència de l'antic Terek, però ho feia com un club dirigit i finançat pel govern prorús txetxè i com un instrument al servei de la pretesa normalització de la sobirania russa sobre el territori rebel que pre-

tenia aquest executiu.

Aquestes circumstàncies van propiciar, doncs, que el nou Terek no fos excessivament popular entre els independentistes txetxens, que, irònicament, l'anomenaven Terek Kremlin, en lloc de Terek Grozni, per posar de manifest la seva posició prorussa. El nou Terek va començar el seu camí esportiu al grup sud de la tercera divisió russa, però el 2002 ja va aconseguir l'ascens a la segona categoria. El seu veritable any de glòria va arribar, però, el 2004. En aquella ocasió, el Terek es va proclamar campió de la copa russa i va aconseguir també l'ascens a la primera divisió, i ho va fer sense poder disputar els seus partits com a local a Grozni a causa de la falta de seguretat existent a la capital txetxena, sotmesa a repetits atemptats de la guerrilla independentista.

De fet, Akhmat Kadírov no va poder veure ni el triomf del seu Terek en la copa ni l'ascens del club de Grozni a la primera divisió, ja que el 9 de maig de 2004 va ser víctima d'un atemptat rebel quan presidia, a l'estadi de futbol de Grozni, la desfilada militar que

commemorava el Dia de la Victòria. El responsable de l'atac va ser Xamil Bassàiev, dirigent de la guerrilla independentista, i també home de futbol, ja que el 1998, encara en plena república txetxena d'Itxkèria, havia presidit la federació txetxena d'aquest esport. La mort de Kadírov va colpir profundament el Terek Grozni, que va passar a estar dirigit pel seu fill Ramzan, que el 2007 va esdevenir, igual que el seu progenitor, president de la república txetxena.

La final de copa, celebrada el 29 de maig de 2004, va ser un autèntic esdeveniment a Txetxènia i a Rússia. Fins i tot els guerrillers independentistes, els mateixos que acusaven el Terek de ser un equip al servei del Kremlin, van abandonar per unes hores els fusells per seguir el matx que enfrontava l'equip de Grozni amb el Krília Sovietov de Samara, un club rus de la primera divisió.

Els sentiments txetxens eren contradictoris. D'una banda, a molta gent se li feia difícil donar suport un equip format majoritàriament per jugadors russos, sense ni un sol txetxè

a les seves files, i amb vinculacions evidents amb les institucions que legitimaven l'ocupació; de l'altra, era la primera ocasió en la història en què un club txetxè podia aspirar a un títol federal, i ho feia a Moscou i contra un equip rus. Això va provocar que gairebé vuit mil aficionats txetxens es desplaçassin fins a l'estadi del Lokomotiv, a Moscou, enmig d'unes extraordinàries mesures de seguretat assumides per les forces policials responsables de l'activitat antiterrorista.

Els seguidors del Terek van exhibir imatges d'Akhmat Kadírov, mentre una immensa pancarta presidia l'estadi amb el lema "Mort al terrorisme txetxè". El matx va ser precedit per un minut de silenci en memòria del difunt president mentre el seu fill contemplava des de la llotja la victòria del Terek amb un solitari gol d'Andrei Fedkov a tocar del xiulet final. El davanter rus va dedicar el seu gol "al poble txetxè", conscient de l'alegria que havia suscitat en una regió durament castigada per la guerra. Durant la celebració del títol, sobre la gespa de l'estadi del Lokomotiv, els jugadors del Terek van exhibir la imatge d'Akhmat Kadírov i van oferir la copa al seu fill, el seu nou president, Ramzan Kadírov.

Aquest triomf en la copa russa i el posterior ascens a la primera divisió van propiciar la construcció d'un nou estadi a Grozni, el flamant Akhmat Arena, inaugurat el 2011 en honor de l'antic president txetxè. Els èxits del Terek foren instrumentalitzats pel govern prorús de Txetxènia per mostrar una imatge de normalitat del país, fugint de l'associació clàssica d'allò txetxè amb el terrorisme i la guerra que s'havia produït en els últims temps a Moscou. Fins i tot el 2008, la federació russa va autoritzar el Terek a jugar a Grozni posant així fi a l'exili que l'havia portat, des del 2001, a disputar els seus partits com a local a Piatigorsk, una ciutat a la Rússia caucàsica. Abans, Putin havia rebut el club al Kremlin honorant-lo amb una recepció per celebrar el seu triomf en la copa i l'ascens en el que va ser interpretat com un gest polític de l'inquí del Kremlin en favor de les polítiques del govern txetxè.

La complicitat del club amb el Kremlin va arribar fins al punt que el Terek va enviar, durant el seu primer any a la màxima divisió russa, una carta a Vladimir Putin per queixar-se del maltractament arbitral contra l'equip i reclamar la intervenció presidencial. Putin no es va molestar a intervenir, però el gest evidenciava la proximitat entre l'equip i el Kremlin.

Aquesta proximitat ha estat interpretada en clau política, i el *Russian Newsweek* ha arribat a afirmar que "cada dia que el Terek juga a la primera divisió russa és una dia més que el Kremlin pot presumir d'estabilitat a la regió". Probablement té raó, el Terek és avui un dels principals arguments per a la normalització política de Txetxènia, un argument per justificar-ne la pacificació russa, un instrument al servei del poder dels Kadírov, un club titella del Kremlin. ■

2002

Ascens. El nou Terek va pujar a la segona divisió russa després d'haver iniciat el seu periple a la tercera divisió.

2004

Doble èxit. Es va proclamar campió de la copa russa i va aconseguir també l'ascens a la primera divisió, i ho va fer sense poder disputar els seus partits com a local a Grozni a causa de la falta de seguretat existent a la capital txetxena, sotmesa a repetits atemptats de la guerrilla independentista.

La programació d'esports

ESPORT 3 / 21.00

Lliga catalana de bàsquet

El Pavelló de Fontajau de Girona és l'escenari de la 34a Lliga Nacional Catalana. Avui tindrà lloc l'eliminatòria prèvia entre el Fiats Joventut i La Bruixa d'Or (21 h), el vencedor de la qual jugarà la final de demà contra el Barça Regal. Per primer cop en la història d'aquesta competició no es disputen unes semifinals tradicionals, ja que els blaugranes tenen plaça directa per a la final.

TELEDEPORTE / 8.00

Masters 1.000 de Xangai

El català Marcel Granollers juga contra el serbi Novak Djokovic en la segona eliminatòria del Masters 1.000 de Xangai. Avui també saltarà a la pista l'olotí Tommy Robredo, que tindrà com a rival l'italià Fabio Fognini. A més, el mallorquí Rafa Nadal, nou número u del món, s'enfrontarà amb l'ucraïnès Alexandr Dolgoplov i el suís Roger Federer, amb l'italià Andreas Seppi.

A LA BANDA

Jugadors joves en alça

Aquesta setmana no hi haurà futbol a primera per les seleccions. Aprofitaré, doncs, aquesta columna per parlar d'alguns jugadors que estan gaudint del somni de jugar a primera. Només n'esmentaré uns quants, conscients que n'hi ha més, que amb les dificultats de competir amb els consagrats, lluiten perquè els seus entrenadors els donin una oportunitat. Autoestima, tenacitat, esforç i perseverança són alguns dels components imprescindibles. Un exemple d'això seria Jordi Alba, el menut jugador, que va haver de marxar per tornar després i demostrar que està en l'elit del futbol europeu, tot i tenir un físic pel qual molts entesos l'havien descartat! Sembla, per fi, que l'eclosió de Bartra és una realitat. S'ha armat de paciència i l'oportunitat li ha arribat, i ell ha demostrat amb escreix que és vàlid per competir amb els altres centrals. Tanmateix, esperem el mateix per a Sergio Roberto, que tantes bones sensacions va deixar en la

Gaudiu jugant a futbol, treballeu per millorar i no deixeu de somiar!

pretemporada. El jove Koke, de l'Atlético de Madrid, és potser el més representatiu. Titular indiscutible, és l'encarregat de llançar totes les faltes en l'estratègia ofensiva i, a més, ja és internacional. Alberto Moreno juga de lateral esquerre al Sevilla, puja molt bé la banda i defensa correctament. Kiko Casilla s'ha convertit en el porter titular de l'Espanyol i li està donant una gran fiabilitat. Tots els jugadors del futbol de base de qualsevol equip s'entrenen per jugar el cap de setmana, gaudir i progressar i somien a jugar algun dia al primer equip. Ja sabem que hi arriben pocs, però la il·lusió ha de ser permanent. No sempre el camí és directe, fixem-nos en Cesc, Gerard Piqué i Jordi Alba, però la perseverança és fonamental. Un bon amic, especialista i gran coneixedor de les categories inferiors del Barça, em va dir que veia tres jugadors per defensar el primer equip blaugrana. Si hi arribaran o no, el temps ho dirà, i si no és al Barça potser podran ser professionals en altres clubs. Actualment, al primer equip del FC Barcelona hi ha disset jugadors que han jugat en el seu futbol de base. Ànims, doncs, a tots els que juguen, en qualsevol equip de futbol de base. Gaudiu jugant a futbol, treballeu per millorar i no deixeu de somiar!

Pepito Ramos
ENTRENADOR

Esport 3	Barça TV	Sportmanía	Eurosport	C + Fútbol
12.46 La lluita per l'Amazònia. <i>The justice boat.</i>	12.00 Temps de joc. <i>Rayo Vallecano - FC Barcelona.</i>	10.45 Premier League World.	10.45 Ciclismo. <i>Bélgica.</i>	12.00 Fútbol brasileño. <i>Cto. Nacional. At. Mineiro - Corinthians.</i>
13.38 Un tast pel món.	13.45 600". <i>FC Barcelona - Llevant.</i>	11.15 Highlights Tennis ATP 500: Tokio.	12.00 Tenis. Torneo WTA en Linz, Austria. <i>Segon dia de competició.</i>	13.45 Goles Bundesliga.
14.04 Forquilla i motxilla.	14.00 Barça notícies migdia.	12.15 Premier League. <i>Manchester City - Everton.</i>	14.00 Tenis. Torneo WTA en Linz, Austria. <i>Tercer dia. Directe.</i>	14.00 Liga holandesa.
14.30 Mars del món.	14.30 Estació Camp Nou. <i>Jordi Basté.</i>	12.15 Premier League. <i>Manchester City - Everton.</i>	16.45 Fútbol. Liga de campeones femenina. <i>Parnu JK (Estònia) - Wolfsburg (Alemanya). Directe.</i>	15.00 Premier League. <i>Sunderland - Manchester Utd.</i>
15.13 Itàlia des de l'aire.	15.00 Nit europea. <i>Celtic de Glasgow - FC Barcelona.</i>	14.00 NBA+: <i>Los Angeles Lakers - Denver Nuggets.</i>	19.00 Fútbol. Liga de campeones femenina. <i>Twente (Holanda) - Lió (França). Directe.</i>	16.45 Goles Liga holandesa.
15.40 La Polinèsia.	15.15 Promeses.	15.45 On the Tee 2013.	21.00 All sports. Wednesday selection.	17.00 Premier League Review: Jornada 7.
15.50 Cròniques salvatges.	16.00 Barça notícies migdia.	17.00 Torneo de Pekín. ATP 500: Final.	21.05 Hípica. Riders Club.	18.00 Bundesliga. <i>Borussia M'Gladbach - Borussia Dortmund.</i>
16.41 La nova Europa de Michael Palin. <i>Cap. 1 Guerra i pau.</i>	16.30 El partit. Hoquei. <i>FC Barcelona - Tecnol Reus.</i>	18.55 Highlights Tennis ATP 500: Pekín.	21.10 Golf. Circuit de la PGA dels Estats Units.	19.45 Goles Premier League.
17.35 Experimental.	18.00 Quina Penyal.	19.50 Los especialistas del balonmano.	22.10 Golf. Circuit de la PGA Europea.	20.00 Serie A Show.
18.05 La ciutat vertical. <i>World Financial Center de Xangai.</i>	18.30 Jugadors de llegendes. <i>Bakero.</i>	20.20 Liga ASOBAL: Previa.	22.30 Tveo: Emisión 4.	20.30 Serie A Calcio. <i>Lazio - Fiorentina.</i>
18.37 El millor d'Àustràlia.	19.00 El partit. Futbol. <i>Femení A - Brondby. Directe.</i>	20.30 Liga ASOBAL. <i>Reale Ademar León - Naturhouse La Rioja. Directe.</i>	23.45 Voleibol. <i>Diatec Trentino - Cucine Lube.</i>	22.15 Goles Serie A.
19.25 Xarxa natura.	21.00 Estació Camp Nou. <i>Porta 104. 40 anys de la Copa d'Europa.</i>	22.30 NFL en acció.		22.30 FIFA Fútbol Mundial.
19.30 Triatló. <i>Challenge Barcelona Maresme.</i>		23.30 Tveo: Emisión 4.		23.00 Highlights Liga Argentina.
20.00 Esport Club.		23.45 Voleibol. <i>Diatec Trentino - Cucine Lube.</i>		00.00 Premier League. <i>Norwich - Chelsea.</i>
20.55 Bàsquet nacional: lliga catalana. <i>Semifinal. Joventut - Bruixa d'Or.</i>				
23.00 Efectivament.				

Teledporte	Gol T	Canal + Liga	C + Deportes	C + Champions
06.00 Baloncesto. <i>Supercopa femenina. Perfumerías Avenida - Rivas Ecópolis.</i>	08.30 Crónicas de La Liga.	10.45 Premier League. <i>Manchester City - Everton.</i>	12.55 Highlights Tennis ATP 500: Tokio.	11.15 UEFA Champions League. <i>Dortmund - Marsella.</i>
08.00 Tenis. Masters 1000 Shanghai. <i>2a ronda. Directe.</i>	09.00 La Liga World.	12.30 Premier League Review.	14.00 Los especialistas del balonmano.	13.00 Premier League World.
20.00 Conexión motor.	10.30 Manchester City TV.	13.30 Liga BBVA. <i>Levante - Real Madrid.</i>	14.30 NFL en acció.	13.30 UEFA Champions League. <i>Shakhtar - Manchester Utd.</i>
20.30 Conexión Teledeporte.	11.30 Liga italiana. <i>Juventus - Milán.</i>	15.15 El día después.	15.30 Rugby Championship. <i>Argentina - Australia.</i>	15.15 Premier League.
21.00 Objetivo Río.	13.30 Milan Weekly.	16.30 Liga BBVA. <i>Elche - Espanyol.</i>	17.15 Rugby Championship.	16.15 UEFA Champions League. <i>Manchester City - Bayern Munich.</i>
21.30 Zona 2014.	14.00 Milan Report.	18.15 Goles de primera.	17.45 Informe Robinson. <i>El debut Roland Garros.</i>	18.00 Premier League World.
22.00 Tenis. Masters 1000 Shanghai. <i>2a ronda.</i>	14.30 La Liga World.	18.30 Especial Liga: Los orígenes de Bale.	18.05 NBA+. <i>Golden State Warriors - Sacramento Kings.</i>	18.30 Serie A Calcio. <i>Inter - Roma.</i>
00.00 Estudio Estadio.	15.00 Planeta Axel. <i>Camino a Brasil 2014.</i>	19.00 Especial Liga: Michel II debuta de nuevo.	20.00 Pretemporada NBA+.	20.15 FIFA Fútbol Mundial.
	17.30 Arsenal TV.	19.15 Liga Adelante. <i>Malorca - Zaragoza.</i>	20.30 Supercopa de Italia de Voleibol. <i>Diatec Trentino - Cucine Lube. Directe.</i>	20.45 Premier League. <i>Manchester City - Everton.</i>
	18.00 Arsenal World.	21.00 Fiebre Maldini.	23.00 Tveo: Emisión 4.	22.30 Serie A Show.
	18.30 La Liga World.	22.15 Goles de plata.	23.15 NBA Gira Europea: <i>NBA. Oklahoma City Thunder - Philadelphia 76ers.</i>	23.00 Premier League.
	19.00 Manchester City TV.	22.30 Emigrantes.		00.00 Bundesliga. <i>Borussia M'Gladbach - Borussia Dortmund.</i>
	20.00 Copa Sudamericana.	23.00 Fútbol por el Mundo.		
	20.30 Planeta Axel.	23.45 Futbol de Plata.		
	21.00 Partidos para la historia. <i>Alemania - Brasil.</i>	00.15 Liga BBVA. <i>At. Madrid - Celta.</i>		
	23.00 Borussia Dortmund TV.			
	00.00 Arsenal TV.			

Fes-te'n subscriptor

Juga amb El 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

Bàsquet i homenatge a Girona

La ciutat de Girona serà, entre avui i demà, el centre neuràlgic del bàsquet català. El pavelló de Girona-Fontajau serà l'escenari de la Lliga Catalana ACB i de la Lliga Catalana Femenina, amb la presència dels cinc equips cata-

lans –tres de masculins: el FC Barcelona, el Fiatic Joventut i La Bruixa d'Or Manresa– i dos de femenins –Spar Uni Girona i Cadí ICG Software–, que juguen en la màxima categoria del bàsquet espanyol. Fa més de cinc anys, des de la desaparició del CB Girona (Akasvayu) que el bàsquet d'elit masculí va desaparèixer de la ciutat i ha estat el femení (Spar Uni Girona) el que ha agafat el relleu en aquest temps. Ara, nois i noies aniran agafats de la mà per dirimir al mateix lloc i el mateix dia –Girona, demà– els títols de campions de

Catalunya. La Penya i el Manresa obriran avui el foc buscant un lloc en la final de demà contra el Barça. També avui, un matx entre els veterans del Barça i el Girona encetarà el merescut homenatge a Darryl Middleton, tot un referent del bàsquet, que amb 47 anys encara està en disposició de competir, i que demà serà reconegut durant la gran final. Middleton exemplifica com pocs l'amor a un esport, en aquest cas el bàsquet, que avui li tornarà una petita part del que ell li ha dedicat durant tota una vida.

LA PENÚLTIMA LA ZONA AMPLA

Oportunitats al jovent

El 26, el 27, el 28, el 29 i el 34. Amb aquests dorsals, que com tots els que superen el 25 indiquen que són del filial, va presentar el Girona la convocatòria contra el Sabadell. El conjunt gironí viu la sisena temporada seguida a segona A, i mai com ara havia tingut tan presents els joves jugadors de casa. És clar que mai com ara havia estat tan escanyat econòmicament, fins al punt que la LFP li va frenar la intenció de reforçar la davantera a última hora. Ni mai com ara havia confeccionat una plantilla tan curta, i ja sol passar que quan tens pocs jugadors, les lesions i els contractes es multipliquen, o com a mínim ressonen més. El cas és que, per necessitat, el Girona està oferint a jugadors joves l'oportunitat de créixer en un aparador tan atractiu com és la segona A, i no és pas l'únic que ho fa, perquè les limitacions econòmiques són un mal comú a tot arreu i allò de fer plantilles de 25 professionals és d'una altra època. Sense anar més lluny, deu equips més de la categoria van fer jugar el cap de setmana com a mínim un jugador amb dorsal superior al 25: Asdrúbal (Las Palmas), Fran Cruz i Bernardo (Còrdova), Valcarce (Numància), Pablo Insúa i Paulo Teles (Deportivo), Àlex Moreno (Mallorca), Diego Rico (Saragossa), Ayoze i Kike Ribero (Tenerife), Chema (Alcorcón), Adama, Sandro i Sanabria (Barça B) i Cristian Benavente (Madrid B).

A mig duel contra el Sabadell, i fent un cop d'ull a la banqueta de tots dos equips, em preguntaven quin dels joves jugadors feia més bona pinta. Hi havia Albert Vivancos, que havia debutat a segona A la setmana anterior a Còrdova, Pere Pons –va acabar marcant l'1-0–, Gerard Gumbau i Fran Pérez. Per un moment, ens havíem oblidat que dins del camp ja n'hi havia un. Només el dorsal 28 el delatava, perquè va jugar com si ho hagués fet tota la vida. És Carles Mas, un central banyolí que s'ha fet un lloc a l'eix de la defensa gironina. Diumenge va fer probablement el seu partit més complet, solvent i atent com quan, en la recta final, va fer una magnífica cobertura a Migue per avortar una molt bona ocasió de Tamudo. No només hi va arribar, sinó que en comptes de frenar-lo de qualsevol mane-

Carles Mas (Girona) condueix la pilota, davant de Toni Lao i Longás (Sabadell) ■ QUIM PUIG

ra hi va posar el cos i li va guanyar la posició. En els set partits sencers que ha jugat, també ha mostrat bona conducció amb la pilota i canvis de joc. I té un perfil (central esquerrà) molt buscat, perquè no en solen sortir gaires. Tot just acaba de començar, però Carles Mas exemplifica com aprofitar una oportunitat. Començava la temporada com a teòric cinquè central del Girona, però entre les lesions i alguna reubicació perquè el club no va poder reforçar totes les posicions que el tècnic demanava, és el segon defensa amb més minuts, superat només pel capità Migue.

Primer els entrenadors hi han d'apostar –i no

tots ho fan, perquè n'hi ha que prefereixen reubicar jugadors amb més experiència–, però després són els mateixos jugadors els que es guanyen o no la continuïtat i, a còpia de partits, es fan valer. De mica en mica, el Girona anirà recuperant homes que han de tenir molt de pes en l'equip. Amb tots a punt, costarà que Carles Mas tingui tanta continuïtat com ara. Però havent-li creat el dubte al tècnic, ja haurà fet molt. I el més normal és que tingui unes quantes oportunitats més, tan llamineres com la d'haver-se fet veure a segona A amb només vint anys i arribant-hi des de segona catalana. Tot un exemple.

Primer els tècnics hi han d'apostar, però són els mateixos jugadors els que es fan valer

Xevi Masachs

DE LLUNY

Jordi Grau

La Masia, com a exemple

No m'estranya que Tata Martino s'hagi sorprès d'algunes de les coses que passen a can Barça. D'una persona normal, com se la defineix i com el va definir dilluns Carles Rexach, el que seria estrany és que trobés normal tot el que passa en aquest club, sobretot a causa o per culpa del que el gran Cruyff va definir com l'entorn.

A tots els grans clubs del món en deuen tenir, d'entorn, però enlloc autodestructiu com aquest. Aquí, encara que pocs ho volen reconèixer, els que són del Barça també son antialgú del Barça i, per tant, pesa més en la seva manera de fer i d'explicar-se si són laportistes o rossellistes, si són guardiolistes, cruyffistes o vangaalistes, que algun encara n'hi ha, per no anar als nuñistes o els que encara es podrien discutir per si eren més de Kubala que de Luis Suárez.

Faria riure si no fos per plorar que, com va dir el president Rosell, les enquestes demostren que hi ha gent que, per exemple, no vol Leo Messi. Un escàs tant per cent, però el sentit comú i el futbol que practica haurien de fer pensar que ningú que sigui del Barça pot pensar així. I deixem de banda els que ja volen barallar-se entre l'argentí i Neymar, els que no suporten Alexis i els que fins i tot es podrien atrevir a qüestionar Xavi i Iniesta. Això sí, després d'haver-li dit de tot, ara hi ha una certa unanimitat a reconèixer els mèrits de Víctor Valdés.

Per tant, no sorprèn que Martino ho estigui, de sorprès, sinó que cal reconèixer que ha sabut driblar els esvorancs al qual l'han volgut abocar. Des de l'estil de joc fins al seu polo festuc. Perquè guanya i ju-

Bartra, a qui ara alguns descobreixen, com si no fes anys que és a la casa ■ EFE

ga bé, això sí.

Una de les trampes que li podien parar era precisament la manera de jugar i la seva aposta per no fitxar cap central. Oh Déu meu, Puyol continua la recuperació, però ara hem descobert Bartra. Com si el de Reus no fes anys que és al club oferint un gran rendiment en totes les categories. Ara alguns han vist que se sap col·locar, que sap sortir amb la pilota jugada des del darrere, que puja a l'atac, que és elegant i que, si cal, sap ser contundent. Això ho portava de fàbrica.

Com podria un entrenador que es mostra intel·ligent com Martino carregar-se una filosofia de joc,

Martino introduirà variants, però mantindrà l'esperit i l'estil, aquell que es forja a la Masia i que tants bons jugadors dona

una determinada manera de fer les coses, d'entendre el futbol, que està a l'ADN culer tant com l'autodestructió a què tants cops ens hem referit? Martino introduirà variants, perquè toca, però mantindrà l'estil i l'esperit. Aquell que es forja a la Masia i que ha donat tants grans jugadors al primer equip quan algú s'ha decidit a apostar-hi. És clar que veient que els jugadors clau del Barça juguen com juguen i són petits, la pregunta és per què cada vegada al futbol de base, del Barça i d'altres equips, hi ha més aposta per jugadors forans amb múscul que no pas per jugadors que siguin forts però que tinguin sobretot cervell?

Estrenem pàgina web !!

www.elreidelarajola.com

Podràs veure més de 300 models

El Rei de la Rajola

Tel. 902 909 500

El supermercat més gran en gres i rajola

+ de 220 models en estoc

Factory white 45x45

7,75
€/m²

Synura blanc/negre 25x70

7'95
€/m²

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou